C/2026/4813

8.9.2026

ZAWIADOMIENIE KOMISJI

w sprawie aktualizacji wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko

(C/2026/4813)

SPIS TREŚCI

Strona

1. WPROWADZENIE 4
2. OGÓLNE TERMINY I DEFINICJE 5
   - 2.1. Definicja tworzywa sztucznego (art. 3 pkt 1) 5
     - 2.1.1. Polimer 6
     - 2.1.2. Może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych 6
     - 2.1.3. Polimery naturalne, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane 6
   - 2.2. Produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (art. 3 pkt 2) 8
     - 2.2.1. Zawartość tworzyw sztucznych: w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych 8
     - 2.2.2. Jednorazowego użytku 9
     - 2.2.3. Możliwość powtórnego napełnienia i ponownego użycia produktu 9
3. ZWIĄZEK MIĘDZY DYREKTYWĄ (UE) 2019/904 A DYREKTYWĄ 94/62/WE 10
4. KRYTERIA DOTYCZĄCE KONKRETNYCH PRODUKTÓW 11
   - 4.1. Pojemniki na żywność 11
     - 4.1.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 11
     - 4.1.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 13
   - 4.2. Paczki i owijki 16
     - 4.2.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 16
     - 4.2.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 17
   - 4.3. Sztućce, talerze, słomki i mieszadełka 18
     - 4.3.1. Opis produktu zawarty w dyrektywie 18
     - 4.3.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 19
   - 4.4. Pojemniki na napoje, butelki na napoje i kubki na napoje (w tym ich zakrętki, pokrywki i wieczka) 21
     - 4.4.1. Opisy produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 21
     - 4.4.2. Zakrętki, wieczka i pokrywki 22
     - 4.4.3. Wyłączenia dotyczące konkretnego produktu 24
     - 4.4.4. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 24
   - 4.5. Rozróżnienie między niektórymi (powiązanymi) kategoriami produktów 27
     - 4.5.1. Główne elementy odróżniające pojemniki na żywność od pojemników na napoje 27
     - 4.5.2. Główne elementy odróżniające pojemniki na żywność od kubków na napoje 28
     - 4.5.3. Główne elementy rozróżniające pojemniki na napoje, butelki na napoje i kubki na napoje 29
     - 4.5.4. Główne elementy odróżniające pojemniki na żywność od paczek i owijek 29
     - 4.5.5. Główne elementy odróżniające talerze od pojemników na żywność 30

4.6. Lekkie plastikowe torby na zakupy 31
4.6.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 31
4.6.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 31
4.7. Patyczki higieniczne 32
4.7.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 32
4.7.2. Wyłączenia dotyczące konkretnego produktu 33
4.7.3. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 33
4.8. Balony i patyczki mocowane do balonów 34
4.8.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 34
4.8.2. Wyłączenia dotyczące konkretnego produktu 35
4.8.3. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 35
4.9. Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów 36
4.9.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 36
4.9.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 37
4.10 Chusteczki nawilżane 38
4.10.1. Opis produktu, kryteria i wyłączenia zawarte w dyrektywie 38
4.10.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 39
4.11. Wyroby tytoniowe z filtrami, filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi 41
4.11.1. Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie 41
4.11.2. Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów 41
ZAŁĄCZNIK – Przegląd produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, ich opisy i stosowne wymogi określone w dyrektywie 43

Wykorzystanie lub zwielokrotnienie fotografii lub innych materiałów, które nie są objęte prawami autorskimi UE, wymaga uzyskania zgody bezpośrednio od posiadaczy praw autorskich.

Dokument opracowany pod nadzorem © Unii Europejskiej, 2021.

Ilustracje: © Gettyimages.

1. **WPROWADZENIE**

W niniejszym dokumencie przedstawiono wytyczne dotyczące interpretacji i wdrażania dyrektywy (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko ([1]) (zwanej dalej „dyrektywą" lub „dyrektywą w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych").

Stanowi on aktualizację wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko ([2]). Jedyne zmiany w porównaniu z poprzednią wersją wprowadzono do tabeli 4-6 w sekcji 4.4.2, w której przedstawiono przykłady różnych rodzajów zakrętek, wieczek i pokrywek do pojemników na napoje jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych i kubków na napoje jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych. W szczególności dodano przykład zakrętki z tworzywa sztucznego stosowanej w połączeniu z wieczkiem uszczelniającym z folii aluminiowej, które jest stosowane np. w butelkach wykonanych z polietylenu o wysokiej gęstości, zawierających mleko poddane obróbce w bardzo wysokiej temperaturze (UHT).

Wspomniana dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich wymienionych w jej załączniku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, jak również do wszystkich produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. W art. 12 powierza się Komisji zadanie opracowania wytycznych, w tym zawierających przykłady produktów, które należy uznać do celów dyrektywy za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. W niniejszych wytycznych skoncentrowano się na następujących produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych ujętych w załączniku:

- balony,
- patyczki mocowane do balonów,
- pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka,
  - wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka,
  - butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka,
- mieszadełka do napojów,
- patyczki higieniczne,
- kubki na napoje,
  - wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka,
  - kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka,
- sztućce (widelce, noże, łyżki, pałeczki),
- pojemniki na żywność,
  - pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego,
- lekkie plastikowe torby na zakupy,
- paczki i owijki,
- talerze,
- podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów,
- słomki,
- wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi,
- chusteczki nawilżane.

([1]) Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1.
([2]) Dz.U. C 216 z 7.6.2021, s. 1.

W niniejszych wytycznych nie ujęto szczegółowo narzędzi połowowych ani produktów z oksydegradowalnego tworzywa sztucznego. Jeżeli chodzi o produkty z oksydegradowalnego tworzywa sztucznego, w art. 5 dyrektywy zakazuje się również wszystkich produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, niezależnie tego, czy są one jednorazowego użytku, czy też nie, i nie stosuje się rozróżnienia między oksydegradowalnym tworzywem sztucznym ulegającym biodegradacji a oksydegradowalnym tworzywem sztucznym, które nie ulega biodegradacji.

W niniejszym dokumencie przedstawiono wytyczne dotyczące najważniejszych definicji dyrektywy i przykłady produktów, co do których należy rozważyć, czy wchodzą w zakres dyrektywy. Przykłady te nie są wyczerpujące i służą wyłącznie zilustrowaniu sposobu interpretacji niektórych definicji i stosownych wymogów dyrektywy w kontekście konkretnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Treść dokumentu wraz z przykładami odzwierciedla poglądy Komisji Europejskiej i jako taka nie jest prawnie wiążąca. Wiążąca wykładnia przepisów unijnych leży w wyłącznej kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

W szczególności w świetle pandemii koronawirusa należy zauważyć, że w art. 11 wymaga się, aby środki podejmowane w celu transpozycji i wdrożenia art. 4–9 dyrektywy były zgodne z unijnym prawem żywnościowym, co ma na celu zapewnienie, by higiena żywności i bezpieczeństwo żywności nie były zagrożone. W motywie 14 wymaga się ponadto, aby środki nie zagrażały również dobrym praktykom w zakresie higieny, dobrym praktykom w zakresie produkcji i informacjom dla konsumentów.

2. **OGÓLNE TERMINY I DEFINICJE** ([3])

2.1. **Definicja tworzywa sztucznego (art. 3 pkt 1)**

Definicję tworzywa sztucznego przedstawiono w art. 3 pkt 1:

„tworzywo sztuczne" oznacza materiał składający się z ***polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006*** ([4])*, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który* ***może funkcjonować jako główny składnik strukturalny*** *produktów końcowych,* ***z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane****. [podkreślenie dodane]*

Zgodnie z motywem 11 w art. 3 pkt 1 dyrektywy odniesiono się do definicji przedstawionej w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 (zwanym dalej „rozporządzeniem REACH") i dodano do niej dodatkowe elementy, aby wprowadzić dostosowaną i odrębną definicję.

W motywie 11 wyraźnie wskazano farby, atramenty i kleje jako materiały polimerowe, które nie wchodzą w zakres stosowania dyrektywy i które nie są objęte zakresem definicji tworzywa sztucznego określonej w art. 3 pkt 1. W związku z tym produkt końcowy, który (inaczej) nie jest wykonany z tworzywa sztucznego, a do którego stosuje się te przepisy, nie jest produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu tej dyrektywy. Kilka terminów i pojęć użytych w art. 3 pkt 1 i w motywie 11 wymaga dalszego wyjaśnienia. W poniższych sekcjach przedstawiono wytyczne dotyczące kluczowych pojęć, mianowicie:

— polimer (sekcja 2.1.1),

— może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych (sekcja 2.1.2), oraz

— polimery naturalne, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane (sekcja 2.1.3).

([3]) Przedstawione w tym rozdziale wytyczne nie mają zastosowania do przepisów Unii dotyczących materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, a w szczególności do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w którym w niektórych przypadkach stosuje się podobne pojęcia i definicje, lecz ich interpretacja jest częściowo inna i odzwierciedla poszczególne konteksty.

([4]) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

2.1.1. *Polimer*

W art. 3 pkt 1 dyrektywy odniesiono się do definicji polimeru z art. 3 pkt 5 rozporządzenia REACH, która brzmi następująco:

„polimer: *oznacza substancję składającą się z cząsteczek stanowiących sekwencję jednego lub kilku rodzajów jednostek monomeru. Cząsteczki takie muszą charakteryzować się statystycznym rozkładem masy cząsteczkowej w pewnym zakresie, a różnice w masie cząsteczkowej powinny wynikać przede wszystkim z różnic w liczbie jednostek monomeru w cząsteczce. Polimer zawiera:*

a) *cząsteczki stanowiące prostą większość wagową, które zawierają co najmniej trzy jednostki monomeru związane kowalencyjnie z co najmniej jeszcze jedną jednostką monomeru lub z innym reagentem;*

b) *cząsteczki niestanowiące prostej większości wagowej wśród cząsteczek o tej samej masie cząsteczkowej.*

W kontekście tej definicji »jednostka monomeru« oznacza przereagowaną formę monomeru w polimerze."

Aby uzupełnić definicję polimeru z rozporządzenia REACH, dodatkowe wytyczne przedstawiono w Poradniku dotyczącym monomerów i polimerów Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) ([5]) (zwanym dalej „poradnikiem ECHA"):

„Polimer, jak każda inna substancja zdefiniowana w art. 3 ust. 1 [rozporządzenia REACH], może również zawierać dodatki niezbędne do zachowania stabilności polimeru oraz zanieczyszczenia pochodzące z procesu produkcyjnego. Stabilizatory i zanieczyszczenia uznaje się za składniki substancji."

2.1.2. *Może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych*

W art. 3 pkt 1 dyrektywy tworzywo sztuczne zdefiniowano jako „materiał […], który **może funkcjonować jako główny składnik strukturalny** produktów końcowych". Kwestia możliwości funkcjonowania jako główny składnik strukturalny produktów końcowych dotyczy definicji tworzywa sztucznego, nie zaś definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. W kontekście definicji tworzywa sztucznego kryterium to należy zatem rozumieć jako koncepcję ogólną. Ponieważ w art. 3 pkt 1 w żaden sposób nie określono ani nie ograniczono rodzaju produktu końcowego ani ilości polimeru, co do zasady istnieje szeroki zakres polimerów, które mogą funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych.

2.1.3. *Polimery naturalne, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane*

Polimery, które spełniają dwa następujące warunki określone w art. 3 pkt 1, wyłącza się z zakresu stosowania dyrektywy: (i) kwalifikują się jako polimery naturalne; oraz (ii) spełniają warunek, zgodnie z którym nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Terminy te bardziej szczegółowo wyjaśniono w motywie 11:

„***Niezmodyfikowane polimery naturalne*** *w rozumieniu definicji »****substancji niemodyfikowanej chemicznie****« zawartej w* ***art. 3 pkt 40 rozporządzenia […] (WE) nr 1907/2006*** *nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ* ***naturalnie występują w środowisku****.* W związku z powyższym, do celów niniejszej dyrektywy, definicję polimerów zawartą w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 należy dostosować i wprowadzić oddzielną definicję. [podkreślenie dodane]

Tworzywa sztuczne produkowane przy użyciu ***zmodyfikowanych polimerów naturalnych*** *lub tworzywa sztuczne produkowane z* ***biopochodnych, kopalnych lub syntetycznych substancji wyjściowych nie występują naturalnie****, powinny zostać zatem objęte niniejszą dyrektywą.* W związku z tym zmodyfikowana definicja tworzyw sztucznych powinna obejmować ***oparte na polimerach artykuły gumowe oraz biopochodne i ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne***, zarówno pochodzące z biomasy, jak i mające ulec biodegradacji z upływem czasu." [podkreślenie dodane]

(i) Polimery naturalne

Termin „polimery naturalne" zdefiniowano w poradniku ECHA w następujący sposób:

„Polimery naturalne rozumie się jako polimery będące produktem procesu polimeryzacji, który ***miał miejsce w przyrodzie, niezależnie od procesu ekstrakcji****, za pomocą którego zostały wyodrębnione. Oznacza to, że polimery naturalne nie muszą być »****substancjami występującymi w przyrodzie****«, jeśli ocenia się je zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3 ust. 39 rozporządzenia REACH." [podkreślenie dodane]*

([5]) Europejska Agencja Chemikaliów (2012). Poradnik dotyczący monomerów i polimerów. Sekcja 2.2. i sekcja 3.2.1.3. Dostępny pod adresem: https://echa.europa.eu/documents/10162/23036412/polymers_en.pdf/9a74545f-05be-4e10-8555-4d7cf051bbed.

W art. 3 pkt 39 rozporządzenia REACH termin „substancje występujące w przyrodzie" zdefiniowano w następujący sposób:

„**Substancje występujące w przyrodzie**: *oznaczają* ***substancje w sposób naturalny występujące*** *w ich postaci własnej, nieprzetworzone lub przetworzone jedynie ręcznie, mechanicznie lub z wykorzystaniem siły grawitacji; poprzez rozpuszczanie w wodzie, flotację, ekstrakcję z wody oraz destylacje z parą wodną lub ogrzewanie jedynie w celu usunięcia wody lub substancje, które w jakikolwiek sposób wyodrębniane są z powietrza." [podkreślenie dodane]*

W związku z powyższym terminy „polimer naturalny" i „substancja występująca w przyrodzie" są dwoma odrębnymi terminami i nie należy ich mylić. Główne rozróżnienie wiąże się z dozwolonymi metodami ekstrakcji. Zakres znaczeniowy terminu „polimer naturalny" odnosi się do szerszej grupy niezależnej od metody stosowanej do ekstrakcji substancji ze środowiska. Ponadto w dyrektywie nie odniesiono się bezpośrednio do art. 3 pkt 39 rozporządzenia REACH. Przykładową konsekwencją takiego podziału i zastosowania definicji zaczerpniętej z poradnika ECHA jest fakt, że celuloza i lignina wyodrębnione z drewna i skrobi kukurydzianej uzyskane w procesie mielenia na mokro spełniają kryteria definicji polimeru naturalnego.

Kolejnym istotnym rozróżnieniem jest to, czy proces polimeryzacji odbył się w przyrodzie, czy też jest wynikiem procesu przemysłowego z wykorzystaniem żywych organizmów. Na podstawie rozporządzenia REACH i powiązanego poradnika ECHA polimerów wytwarzanych w wyniku procesu fermentacji nie uznaje się za polimery naturalne, gdyż polimeryzacja nie odbyła się w przyrodzie. W związku z tym polimerów powstających w wyniku biosyntezy w prowadzonych przez człowieka procesach wytwarzania i fermentacji w warunkach przemysłowych, np. polihydroksyalkanianów (PHA), nie uznaje się za polimery naturalne, gdyż nie powstają one wskutek polimeryzacji odbywającej się w przyrodzie. Co do zasady, jeżeli polimer uzyskuje się w procesie przemysłowym, a ten sam rodzaj polimeru istnieje w przyrodzie, polimeru wytwarzanego nie kwalifikuje się jako polimer naturalny.

(ii) Niemodyfikowany chemicznie

W motywie 11 dyrektywy wyjaśniono, że termin „substancje niemodyfikowane chemicznie" należy odczytywać zgodnie z art. 3 pkt 40 rozporządzenia REACH, który stanowi:

„substancja niemodyfikowana chemicznie: *oznacza substancję, której* ***struktura chemiczna pozostaje niezmieniona****, nawet jeżeli została ona poddana procesowi chemicznemu lub obróbce lub też fizycznej transformacji mineralogicznej, na przykład w celu usunięcia zanieczyszczeń." [podkreślenie dodane]*

Frazę „nie zostały chemicznie zmodyfikowane" w art. 3 pkt 1 dyrektywy dotyczącą polimerów naturalnych należy interpretować następująco: podejmując decyzję o tym, czy polimer został podczas produkcji chemicznie zmodyfikowany, należy uwzględnić wyłącznie różnicę między wprowadzanym a uzyskanym polimerem, pomijając wszelkie modyfikacje, które mogły mieć miejsce podczas procesu produkcji, gdyż nie są one istotne dla właściwości i zachowania wykorzystanego i ostatecznie potencjalnie uwalnianego do środowiska polimeru.

Oznacza to, że np. przetwarzanej celulozy – przykładowo w formie wiskozy, lyocellu i powłoki celulozowej – nie uznaje się za chemicznie zmodyfikowaną, gdyż powstające polimery są niemodyfikowane chemicznie w porównaniu z wprowadzonym polimerem. Octan celulozy uznaje się za chemicznie zmodyfikowany, gdyż – w porównaniu z wprowadzanym polimerem naturalnym – modyfikacje chemiczne celulozy zachodzące podczas procesu produkcji pozostają obecne na koniec procesu produkcji.

Jeżeli zmiany struktury chemicznej polimeru są skutkiem reakcji, które zachodzą wyłącznie podczas procesu ekstrakcji polimeru naturalnego (np. procesu pozyskiwania pulpy drzewnej do ekstrakcji celulozy i ligniny), nie uznaje się ich za skutek chemicznej modyfikacji polimeru naturalnego w rozumieniu art. 3 pkt 1 i motywu 11 dyrektywy. W związku z tym papieru powstałego w procesie pozyskiwania pulpy drzewnej nie uznaje się za składający się ze zmodyfikowanych chemicznie polimerów naturalnych. Interpretacja ta jest również zgodna z oceną skutków towarzyszącą wnioskowi Komisji Europejskiej dotyczącemu tej dyrektywy (zwaną dalej „oceną skutków"), w której produkty papierowe bez wykładziny lub powłoki z tworzywa sztucznego określono jako dostępne, bardziej zrównoważone alternatywy dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych ([6]).

([6]) SWD(2018) 254 final, część 3/3, s. 29.

2.2. **Produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (art. 3 pkt 2)**

W art. 3 pkt 2 dyrektywy przedstawiono następującą definicję produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych:

„produkt, który jest ***w całości lub częściowo*** *wykonany z tworzyw sztucznych i który* ***nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu*** *tak, aby osiągnąć* ***w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia*** *lub* ***ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony****." [podkreślenia dodane]*

Ponadto w motywie 7 i motywie 12 stwierdzono, że dyrektywa powinna obejmować tylko te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które są najczęściej znajdowane na plażach w Unii, a także narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz produkty wykonane z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych oraz że z tego powodu szklane i metalowe pojemniki na napoje nie powinny być objęte zakresem stosowania dyrektywy. Dyrektywa wyraźnie wyłącza ze swojego zakresu pojemniki na napoje ze szkła i metalu, które mają zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych, z części C, E, F i G załącznika, natomiast obejmuje zakresem wielomateriałowe opakowania na napoje. Jest to zgodne z celami dyrektywy zakładającymi, że należy skoncentrować działania tam, gdzie są one najbardziej potrzebne.

2.2.1. *Zawartość tworzyw sztucznych: w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych*

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku do dyrektywy wchodzą w zakres jej stosowania, jeżeli są w całości lub jedynie częściowo wykonane z tworzyw sztucznych, jak określono w art. 3 pkt 1 i 2. W dyrektywie nie przewidziano żadnego progu *de minimis* dotyczącego zawartości tworzyw sztucznych w produkcie jednorazowego użytku do celów ustalenia, czy produkt ten jest objęty zakresem definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych; należy tu zatem zastosować ocenę jakościową.

Przy produkcji wielu materiałów, w tym materiałów innych niż tworzywa sztuczne, często stosuje się polimery, które spełniają kryteria definicji tworzywa sztucznego przedstawionej w tej dyrektywie, aby uzyskać szczególne właściwości materiału, jak również większą wydajność procesu produkcji. Takie materiały polimerowe są często syntetycznymi dodatkami chemicznymi. Stosowanie takich materiałów polimerowych, np. jako środków retencyjnych lub substancji wiążących i substancji pomocniczych w przetwórstwie przy produkcji materiału, który nie jest sam w sobie tworzywem sztucznym, nie skutkuje tym, że produkt jednorazowego użytku wykonany tylko z tego materiału będzie uznany za częściowo wykonany z tworzywa sztucznego. W szczególności, przygotowując wniosek ustawodawczy dotyczący dyrektywy ([7]), dokonano oceny produktów papierowych i kartonowych konkretnie pod względem ich potencjału do stosowania ich jako zrównoważonej alternatywy dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. W związku z tym, w rozumieniu dyrektywy, produktów jednorazowego użytku wykonanych wyłącznie z papieru i kartonu bez wykładziny lub powłoki z tworzywa sztucznego nie uznaje się, w świetle powyższych rozważań, za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Jeżeli jednak powłokę lub wykładzinę z tworzywa sztucznego stosuje się na powierzchni papieru lub kartonu lub innego materiału, aby zapewnić ochronę przed wodą lub tłuszczem, produkt końcowy uznaje się za produkt wielomateriałowy składający się z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. W takim przypadku produkt końcowy postrzega się jako wykonany częściowo z tworzywa sztucznego. W związku z tym produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru lub kartonu z powłoką lub wykładziną z tworzywa sztucznego są częściowo wykonane z tworzywa sztucznego i są objęte zakresem stosowania dyrektywy. Znajduje to również poparcie w fakcie, że w przypadku papierowych i kartonowych kubków – w przeciwieństwie do innych produktów jednorazowego użytku z papieru i kartonu bez wykładziny lub powłoki z tworzywa sztucznego – papierowych i kartonowych kubków z warstwą z tworzywa sztucznego nie określono w ocenie skutków ([8]) jako alternatywnego rozwiązania, gdyż nie są one jako takie wolne od tworzyw sztucznych. Interpretacja ta znajduje poparcie w fakcie, że wyłączenie dotyczące powłok, które ujęto pierwotnie w motywie 8 wniosku Komisji ([9]), nie pojawia się już w odpowiadającym mu motywie 11 dyrektywy ani w żadnym innym miejscu dyrektywy. Współprawodawcy wyrazili zatem zamiar niewyłączania w sposób jednoznaczny produktów wykonanych z innych materiałów niż tworzywa sztuczne posiadających powłokę i wykładzinę z tworzywa sztucznego z zakresu stosowania dyrektywy. Zgodnie z motywem 9 zarówno większe, jak i mniejsze fragmenty tworzyw

([7]) Ibid.

([8]) SWD(2018) 254 final, część 3/3, s. 30. W dokumencie tym stwierdzono, że alternatywnego rozwiązania jednorazowego użytku wykonanego z innego materiału niż tworzywo sztuczne nie włączono do analizy, gdyż kawa wymaga stosowania kubków na napoje z wykładziną, aby zapewnić ich mechaniczną wytrzymałość przez pewien czas, nawet po napełnieniu bardzo gorącym płynem.

([9]) Wniosek Komisji Europejskiej dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (COM(2018) 340 final z 28.5.2018).

sztucznych pochodzące z przedmiotów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych powodują znaczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi, zanieczyszczenie gleby i mogą przedostawać się do środowiska morskiego, wywierając na nie niekorzystny wpływ. Włączenie tych przedmiotów w zakres stosowania dyrektywy jest zatem nie tylko zgodne z jej celami, lecz również niezbędne do osiągnięcia tych celów, czyli zapobiegania wpływowi niektórych szybko zbywalnych produktów konsumpcyjnych wykonanych w całości lub w części z tworzyw sztucznych, które łatwo stają się śmieciami stwarzającymi poważne zagrożenie dla ekosystemów morskich, różnorodności biologicznej i zdrowia człowieka, oraz zmniejszania takiego wpływu. Jest ono również niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest propagowanie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym o innowacyjnych i zrównoważonych modelach biznesowych, produktach i materiałach, dającą pierwszeństwo zrównoważonym i nietoksycznym produktom wielokrotnego użytku i systemom ponownego użycia zamiast produktom jednorazowego użytku, przede wszystkim w celu zmniejszenia ilości generowanych odpadów.

Kolejną ilustracją takiego stanu rzeczy są kartony na napoje, które zazwyczaj składają się z co najmniej dwóch warstw papieru, tworzywa sztucznego i w niektórych przypadkach aluminium, niezbędnych do zachowania właściwości technicznych pojemnika na napoje, w tym stworzenia bariery dla tlenu i wody. Kartony na napoje są wielomateriałowymi opakowaniami na napoje ([10]), które jednoznacznie włączono do zakresu stosowania dyrektywy w częściach C, E i G załącznika, a także w motywach 12 i 18.

2.2.2. *Jednorazowego użytku*

Łączne zastosowanie pojęć w art. 3 pkt 2 stwarza warunek, aby produkt nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację. Takie sformułowanie powinno wykluczyć sytuacje, w których produkt końcowy mógłby potencjalnie być wprowadzony do obrotu lub sprzedawany jako produkt wielokrotnego użytku lub nadający się do ponownego wykorzystania, choć nie został do tego przeznaczony ani zaprojektowany lub nie został wprowadzony do obrotu jako część systemu lub rozwiązania zapewniającego jego ponowne wykorzystanie.

Cechy projektu produktu mogą być pomocne w ustaleniu, czy należy uznać go za produkt jednorazowego czy wielokrotnego użytku. Oceny, czy produkt jest przeznaczony, zaprojektowany i wprowadzony do obrotu do wielokrotnego użycia, można dokonać, rozpatrując jego oczekiwany okres funkcjonalności, tj. czy jest on przeznaczony do tego, aby wykorzystać go kilkukrotnie przed ostatecznym unieszkodliwieniem bez utraty funkcjonalności, fizycznych możliwości lub jakości produktu, oraz czy został w ten sposób zaprojektowany, jak również badając, czy konsumenci zazwyczaj przeznaczają, postrzegają i wykorzystują go jako produkt wielokrotnego użytku. Istotne cechy projektu produktu obejmują skład materiałowy, możliwość wyczyszczenia i naprawy, które umożliwiłyby wielokrotną rotację w stosowaniu produktu do tego samego celu zgodnego z jego pierwotnym przeznaczeniem. W przypadku pojemników stanowiących opakowania można ustalić możliwość ich wielokrotnego użytku zgodnie z wymogami zasadniczymi określonymi w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ([11]), w tym na podstawie wszelkich deklaracji poświadczających zgodność opakowania ze wspomnianymi wymogami zasadniczymi i powiązanymi normami.

2.2.3. *Możliwość powtórnego napełnienia i ponownego użycia produktu*

Zgodnie z art. 3 pkt 2 dyrektywy produkt jednorazowego użytku to produkt, który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez:

— zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub

— ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

W dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych przedstawiono wytyczne przydatne do określenia produktów, które są wprowadzane do obrotu jako opakowania zgodne z tymi warunkami – a zatem nie są uznawane za opakowania jednorazowego użytku – w szczególności formułując definicję opakowania wielokrotnego użytku i poprzez istotną część wymogów zasadniczych dotyczących opakowania wielokrotnego użytku. Zgodnie z art. 3 pkt 2a dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych opakowanie wielokrotnego użytku oznacza „opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone". Analogicznie w definicji opakowania wielokrotnego użytku przedstawiono przydatne wytyczne dotyczące możliwości ponownego użycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych niebędących opakowaniami, gdyż podobne zasady mają zastosowanie również do przedmiotów innych niż opakowania, np. jeśli chodzi o zamiar ponownego wykorzystania i możliwość odtworzenia, wyczyszczenia, umycia, naprawienia przedmiotu przy jednoczesnym utrzymaniu jego pierwotnej funkcjonalności.

([10]) Zob. art. 3 pkt 2b dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).
([11]) Dyrektywa 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

Zgodnie z pkt 2 załącznika II do dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w którym określono wymogi zasadnicze dotyczące opakowań, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Szczegółowe warunki zgodności z tymi wymogami określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 Opakowania – Opakowania wielokrotnego użytku. Wymienione w tej normie wymogi dotyczące stwierdzania przydatności opakowań do wielokrotnego użytku są następujące:

— zamiar wielokrotnego wykorzystania opakowania (tj. celowe zaprojektowanie, przeznaczenie i wprowadzenie do obrotu),

— projekt opakowania umożliwiający osiągnięcie wielokrotnej rotacji,

— opakowanie można opróżnić/rozładować bez znacznych uszkodzeń i bez zagrożenia dla integralności produktu, zdrowia i bezpieczeństwa,

— opakowanie można odtworzyć, wyczyścić, umyć, naprawić przy jednoczesnym utrzymaniu jego pierwotnej funkcjonalności,

— obowiązują ustalenia umożliwiające wielokrotne wykorzystanie, tj. ustanowiono i uruchomiono system wielokrotnego wykorzystania.

Jeżeli produktów z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku do dyrektywy nie wprowadzono do obrotu jako opakowań, należy uwzględnić dodatkowe kwestie, aby ustalić, czy są one jednorazowego czy wielokrotnego użytku. Na przykład jeżeli ten sam rodzaj przedmiotu, który zasadniczo wprowadza się do obrotu jako opakowanie z tworzywa sztucznego nieprzeznaczone do ponownego wykorzystania, sprzedaje się konsumentowi końcowemu również w wersji pustej (np. kubki lub pojemniki na żywność wykonane z tworzywa sztucznego), należy je uznać za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Działające systemy ponownego użycia służące do ponownego napełniania lub ładowania mają zasadnicze znaczenie dla wykorzystania przedmiotów nadających się do ponownego użycia i mogłyby one obejmować przesyłanie opakowań pocztą lub kurierem lub wykorzystywanie w tym celu specjalnych pojemników w punktach sprzedaży. W działającym systemie ponownego napełniania producent lub dystrybutor nie zmienia funkcjonalności produktu, jego możliwości fizycznych ani jakości między kolejnymi napełnieniami ([12]). Należy również zauważyć, że systemy ponownego użycia na potrzeby usług związanych z żywnością i napojami, które operatorzy wdrażają i którymi zarządzają w skuteczny sposób, mogą przyczynić się do zapewnienia bardziej konsekwentnej gwarancji właściwej dezynfekcji ponownie wykorzystywanych przedmiotów (np. kubków, pojemników i sztućców), aby zagwarantować higienę, chronić zdrowie publiczne i zapewnić bezpieczeństwo klientów i pracowników.

3. **ZWIĄZEK MIĘDZY DYREKTYWĄ (UE) 2019/904 A DYREKTYWĄ 94/62/WE**

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które uznaje się również za opakowania zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, muszą być zgodne z wymogami zawartymi w obu dyrektywach.

W motywie 10 dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wyjaśniono, że w przypadku wystąpienia konfliktu między tymi dwiema dyrektywami pierwszeństwo powinna mieć przedmiotowa dyrektywa. Sytuacja taka dotyczy ograniczeń we wprowadzaniu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych do obrotu. Pojemniki na żywność i kubki na napoje (w tym ich zakrętki i wieczka) wykonane z tworzyw sztucznych, które stanowią opakowania, mogą – zgodnie z art. 4 dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – podlegać ograniczeniom rynkowym na zasadzie odstępstwa od art. 18 dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu zapobiegania zaśmiecaniu tymi produktami, tak by zapewnić ich zastępowanie produktami alternatywnymi wielokrotnego użytku lub niezawierającymi tworzyw sztucznych. Dyrektywa w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych stanowi uzupełnienie dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych pod względem środków służących zmniejszeniu stosowania, wymogów dotyczących projektowania produktów, znakowania i zasad dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których nie uważa się za opakowania, podlegają wyłącznie wymogom dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, nawet jeżeli posiadają funkcjonalności lub właściwości podobne do opakowań.

([12]) National Law Review (2019). The New EU Single-use Plastics Directive EU to Adopt Law on the Reduction of the Impact of Certain Plastic Products on the Environment [Nowa dyrektywa UE w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. UE ma przyjąć przepisy dotyczące ograniczenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko]. Dostępny pod adresem: https://www.natlawreview.com/article/new-eu-single-use-plastics-directive-eu-to-adopt-law-reduction-impact-certain.

Tabela 1

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które uważa się za opakowania i których nie uważa się za opakowania na podstawie dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które uważa się za opakowania	Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, których nie uważa się za opakowania
— Wypełnione pojemniki na żywność; pojemniki na napoje, butelki na napoje i kubki na napoje, paczki i owijki, lekkie plastikowe torby na zakupy i talerze (spełniają kryterium art. 3 pkt 1 ppkt (i) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych) — Pojemniki na żywność, pojemniki na napoje, butelki na napoje i kubki na napoje, paczki i owijki i talerze wprowadzone do obrotu puste, lecz z zamiarem napełnienia ich w punkcie sprzedaży (spełniają kryterium art. 3 pkt 1 ppkt (ii) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych) — Zakrętki, wieczka, pokrywki, słomki, mieszadełka i inne rodzaje części składowych opakowania oraz elementów pomocniczych, gdy stanowią integralną część opakowania (spełniają kryterium art. 3 pkt 1 ppkt (iii) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych)	— Sztućce, słomki i mieszadełka, gdyż zazwyczaj nie pełnią funkcji opakowania (nie spełniają kryterium art. 3 pkt 1 ppkt (iii) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych) — Pojemniki, w tym pojemniki na żywność, pojemniki na napoje i butelki na napoje (w tym ich zakrętki i wieczka) ([13]), kubki na napoje (i ich pokrywki i wieczka) wprowadzone do obrotu puste i bez zamiaru napełnienia ich w punkcie sprzedaży (nie spełniają kryterium art. 3 pkt 1 ppkt (ii) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych) — Produkty, których nie uważa się za opakowania: — patyczki higieniczne, — balony, — podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów, — chusteczki nawilżane, — wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi

4. **KRYTERIA DOTYCZĄCE KONKRETNYCH PRODUKTÓW**

4.1. **Pojemniki na żywność**

4.1.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

W tabeli poniżej przedstawiono przegląd opisów produktów odnoszących się do pojemników na żywność jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych, o których mowa w dyrektywie.

Tabela 2

Przegląd opisów produktów odnoszących się do pojemników na żywność w dyrektywie

Część A pkt 2, część E sekcja I pkt 1 i część G pkt 1 załącznika: „Pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu albo na wynos, b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”

([13]) Pojemniki na żywność, pojemniki na napoje i butelki na napoje wprowadzone do obrotu puste i bez zamiaru napełnienia ich w punkcie sprzedaży są objęte zakresem dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zgodnie z definicją produktu (zob. część C), gdyż produkty te są „stosowane” do przechowywania odpowiednio żywności i napojów.

Art. 12: „Dokonując oceny, czy do celów niniejszej dyrektywy pojemnik na żywność należy uznać za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, obok wymienionych w załączniku kryteriów dotyczących pojemników na żywność, decydującą rolę odgrywa to, czy istnieje tendencja do pozostawiania go w miejscach do tego nieprzeznaczonych – z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności.”

Trzy kryteria określone w części A pkt 2, części E sekcji I pkt 1 i części G pkt 1 załącznika do dyrektywy stosuje się łącznie. W związku z tym, aby pojemnik na żywność wchodził w zakres stosowania dyrektywy, musi spełniać wszystkie trzy kryteria, które mają zastosowanie do żywności w pojemnikach.

Aby zinterpretować i zastosować te trzy kryteria, można wykorzystać następujące wskaźniki:

1) Kryterium: jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu albo na wynos

   Odpowiednie wskaźniki:

   — charakter produktów spożywczych znajdujących się w pojemniku na żywność: produkty spożywcze ogólnie nadające się do bezpośredniego spożycia to np. orzechy, kanapki, jogurty, sałatki i dania gotowane, owoce i warzywa,

   — dołączenie lub przymocowanie do pojemnika na żywność jednorazowego użytku wykonanego z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.

2) Kryterium: jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika

   Odpowiedni wskaźnik:

   — kształt pojemnika na żywność umożliwia lub ułatwia jedzenie znajdujących się w nim produktów spożywczych bezpośrednio z pojemnika, tj. wymaga po prostu otworzenia go.

3) Kryterium: jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

   Odpowiednie wskaźniki:

   — produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożyć bez żadnego dalszego przygotowywania. Produkt spożywczy nie wymaga np. zamrażania, przyrządzania, gotowania czy podgrzewania, w tym smażenia, grillowania, pieczenia, podgrzewania w kuchence mikrofalowej czy opiekania. Na przykład mycia, obierania lub krojenia owoców i warzyw nie należy uznawać za przygotowanie, a zatem czynności te nie są wskazaniem do wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy, gdyż można je z łatwością wykonać w wersji na wynos,

   — produkty spożywcze znajdujące się w pojemniku na żywność można spożywać bez dodatku przypraw lub sosów (chyba że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka np. przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce w przypadku płatków zbożowych (o ile odmierzona porcja płatków nie jest sprzedawana razem z dodatkowym pojemnikiem zawierającym porcję mleka) czy zup w proszku.

Należy zauważyć, że pojemniki na żywność stosowane do przechowywania żywności spełniające wymogi określone w dyrektywie, które sprzedaje się puste i bez zamiaru napełnienia ich w punkcie sprzedaży, również są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

Oprócz wymienionych trzech kryteriów stosowanych łącznie istnieje jeszcze kryterium określone w art. 12 dyrektywy związane z tendencją do pozostawiania pojemnika na żywność w miejscach do tego nieprzeznaczonych z uwagi na jego pojemność lub rozmiar, w szczególności w przypadku pojemników zawierających pojedyncze porcje żywności. Chociaż odniesienie w art. 12 do pojęcia pojedynczych porcji żywności wskazano jako element decydujący, nie przedstawiono w dyrektywie żadnej definicji ani powszechnego rozumienia pojęcia pojedynczej porcji. Motyw 12 stanowi, że pojemników zawierających więcej niż jedną porcję żywności lub pojemników zawierających jedną porcję żywności sprzedawanych w ilości większej niż jedna sztuka nie należy uznawać za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych do celów tej dyrektywy. W szczególności wyłączenie pojemników zawierających jedną porcję żywności sprzedawanych w ilości większej niż jedna sztuka wskazuje, że pojęcie pojedynczej porcji żywności może dotyczyć porcji,

którą zazwyczaj może spożyć jedna osoba podczas jednego posiłku. Odpowiednia pojemność i rozmiar mogą jednak różnić się w zależności od wartości odżywczej znajdującego się w pojemniku produktu spożywczego i od zwyczajów konsumpcyjnych w Unii. Ponadto w odniesieniu do pojemników na napoje w części C, części E sekcja I pkt 3 i części G pkt 3 załącznika do dyrektywy ustanowiono jednoznacznie próg pojemności i rozmiaru wynoszący trzy litry, powyżej których dyrektywa nie ma zastosowania. Próg ten świadczy o tym, że za istotne uznaje się zapobieganie zaśmiecaniu produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które są porcjowane w taki sposób, aby jedna porcja była zwykle spożywana przez kilka osób. Analogicznie sugeruje się stosowanie tej samej objętości jako górnego progu w przypadku pojemników na żywność w celu ustalenia, czy daną porcję można zazwyczaj spożyć w ramach jednego posiłku.

4.1.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli 3 przedstawiono przykłady niektórych rodzajów pojemników na żywność, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu.

Tabela 3

Przykładowe zastosowanie kryteriów do interpretacji definicji pojemników na żywność jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych

Rodzaj pojemnika na żywność	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu			Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Przeznaczony do bezpośredniego spożycia	Zazwyczaj spożywany bezpośrednio z pojemnika	Gotowy do spożycia bez dalszej obróbki	
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający porcję gorącego posiłku	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający zimny posiłek	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z kartonu z wykładziną lub powłoką z tworzywa sztucznego, przeznaczony do umieszczania w nim gorącego lub zimnego posiłku	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający deser	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający warzywa lub owoce	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający przekąski takie jak orzeszki lub krakersy	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający sosy i produkty do smarowania pieczywa (np. musztardę, ketchup lub dipy)	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający warzywa lub owoce, które nie wymagają dalszej obróbki	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pojemnik na żywność z tworzywa sztucznego zawierający mrożony posiłek, który wymaga dalszego przygotowania	TAK	TAK	NIE	TAK	NIE	WYŁĄCZONY Zazwyczaj niesprzedawany na wynos; produkt spożywczy wymaga obróbki
Pojemnik na lody wykonany z kartonu z wykładziną z tworzywa sztucznego, z którego zazwyczaj bezpośrednio spożywa się żywność	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Pudełka na ryby, tacki na mięso wykonane z tworzyw sztucznych, zawierające pakowaną żywność, która nie jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, nie jest zazwyczaj spożywana z pojemnika na żywność i nie jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki	TAK	TAK	NIE	NIE	NIE	WYŁĄCZONY Produkt spożywczy wymaga dalszej obróbki i nie jest zazwyczaj spożywany z pojemnika na żywność

Rodzaj pojemnika na żywność	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu			Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Przeznaczony do bezpośredniego spożycia	Zazwyczaj spożywany bezpośrednio z pojemnika	Gotowy do spożycia bez dalszej obróbki	
Pojemnik na żywność wykonany z tworzyw sztucznych zawierający suszoną żywność lub produkty spożywcze, które wymagają zalania w pojemniku gorącą wodą (np. makaron, zupy w proszku)	TAK	TAK	NIE	TAK	NIE	WYŁĄCZONY Produkt spożywczy wymaga dalszej obróbki, zazwyczaj nie jest sprzedawany na wynos

4.2. **Paczki i owijki**

4.2.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

W części E sekcja I pkt 2 i części G pkt 2 załącznika opisano paczki i owijki w następujący sposób: „paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki".

W przeciwieństwie do pojemników na żywność w przypadku których w art. 12 i motywie 12 znajduje się odniesienie do rozmiaru, pojemności, pojedynczych porcji i pojemników zawierających jedną porcję żywności sprzedawanych w ilości większej niż jedna sztuka, w dyrektywie nie odniesiono się do szczegółowych kryteriów dotyczących paczek i owijek. Chociaż nie wspomniano o tym wyraźnie w dyrektywie, można wywnioskować z kontekstu opisanego w ocenie skutków ([14]), że w przypadku paczek i owijek głównym czynnikiem sprawiającym, że stają się one odpadami w środowisku morskim, jest spożywanie produktów spożywczych na wynos i potrzeba większej wygody. W świetle celu dyrektywy polegającego na zapobieganiu powstawaniu odpadów w środowisku w postaci przedmiotów jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych oraz faktu, że paczki i owijki należą do najbardziej zaśmiecających przedmiotów, należy zastosować podejście zgodne z podejściem dotyczącym pojemników na napoje objętych zakresem stosowania dyrektywy w odniesieniu do progu pojemności trzech litrów.

Aby zinterpretować i zastosować kryteria dla konkretnych produktów, jakimi są paczki i owijki (i umieszczona w nich żywność), które ujęto w załączniku, można zastosować następujące wskaźniki:

1) Kryterium: wykonane z elastycznych materiałów

— Elastyczne opakowanie to takie opakowanie, którego kształt łatwo ulega zmianie, np. po dodaniu lub usunięciu produktów spożywczych, w przeciwieństwie do sztywnego opakowania, którego kształt po dodaniu lub usunięciu produktów spożywczych pozostaje niezmieniony.

— Projekt opakowania wskazuje, że umieszczony w nim produkt spożywczy jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia po zakupie. Na przykład paczkę lub owijkę można łatwo otworzyć, np. rozrywając, przecinając, przekręcając lub rozciągając.

2) Kryterium: zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki

— Charakter opakowanych produktów spożywczych: produkty spożywcze nadające się do bezpośredniego spożycia (np. cukierki, orzechy, batony czekoladowe, pomidorki koktajlowe, chrupki).

— Projekt paczki lub owijki umożliwia spożywanie bezpośrednio z paczki lub owijki.

— Dołączenie lub przymocowanie do paczki lub owijki jednorazowego użytku wykonanej z tworzyw sztucznych takich przedmiotów jak widelce, noże, łyżki i patyczki lub sosy. Brak takich przedmiotów nie powinien jednak sam w sobie wykluczać produktu z zakresu stosowania dyrektywy.

— Produkt spożywczy umieszczony w paczce lub owijce można spożyć bez jakiejkolwiek obróbki, takiej jak gotowanie, smażenie, grillowanie, pieczenie, przyrządzanie, podgrzewanie w kuchence mikrofalowej, opiekanie, podgrzewanie lub zamrażanie. Nie ma wymogu dotyczącego dodawania przypraw lub sosów (chyba, że są dołączone do produktu spożywczego), zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka przed spożyciem takiego produktu spożywczego, jak to ma miejsce np. w przypadku płatków zbożowych. Mycia, obierania lub krojenia produktów spożywczych nie uznaje się za obróbkę, są one zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy, gdyż czynności te można z łatwością wykonać w wersji na wynos.

([14]) Ibid.

4.2.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli 4 przedstawiono przykłady niektórych rodzajów paczek i owijek, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu.

Tabela 4

Przykłady paczek i owijek

Rodzaj paczki lub owijki	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu		Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Wykonane z elastycznych materiałów	Przeznaczone do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki	
Paczka lub owijka zawierająca żywność do bezpośredniego spożycia (np. ciastka, orzechy, chrupki, prażona kukurydza, cukierki, batony czekoladowe, wyroby piekarskie, wyroby zamrożone) sprzedawane na sztuki	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Paczka lub owijka zawierająca żywność do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki (np. chrupki, cukierki, batony czekoladowe, wyroby piekarskie, wyroby zamrożone) sprzedawane jako jedna sztuka lub więcej sztuk (tj. w wielopaku)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Paczka zawierająca wiele porcji żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia z paczki, które nie są indywidualnie owinięte (np. wyroby piekarskie, herbatniki, cukierki, gumy do żucia, chrupki)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Owijka kanapki	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Paczka zawierająca dodatek do potraw/sos	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Paczka zawierająca suche śniadaniowe przetwory zbożowe	TAK	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY Produkt spożywczy nie jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia z paczki; zazwyczaj przed spożyciem i poza paczką dodaje się mleko

Rodzaj paczki lub owijki	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu		Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Wykonane z elastycznych materiałów	Przeznaczone do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki	
Paczka zawierająca świeżą/ suchą żywność, która wymaga dalszej obróbki (np. cała główka sałaty, surowy makaron, surowa soczewica)	TAK	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY Produktu spożywczego nie spożywa się zazwyczaj bezpośrednio z paczki lub owijki; przed spożyciem produkt spożywczy jest zazwyczaj poddawany dalszej obróbce
Paczka pociętych liści sałaty, które nie wymagają żadnej dalszej obróbki przed bezpośrednim spożyciem	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY

4.3. **Sztućce, talerze, słomki i mieszadełka**

4.3.1. *Opis produktu zawarty w dyrektywie*

Do sztućców, talerzy, słomek i mieszadełek odniesiono się w art. 5 dyrektywy, nie zawarto w niej jednak ich definicji. W części B załącznika do dyrektywy przedstawiono wytyczne dotyczące konkretnych produktów wyłącznie w odniesieniu do sztućców – część B pkt 2 załącznika stanowi, że definicja sztućców obejmuje widelce, noże, łyżki i pałeczki.

Po wprowadzeniu do obrotu przedmioty te są głównie ujęte pod następującymi kodami CPV ([15]): artykuły cateringowe jednorazowe (39222100-5) i sztućce i talerze jednorazowe (39222110-8).

Sztućce, talerze, słomki i mieszadełka w całości wykonane z polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane, nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

Zgodnie z częścią B pkt 4 załącznika słomki, które są objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG ([16]) lub dyrektywy Rady 93/42/EWG ([17]), jako wyroby medyczne, są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy ([18]).

([15]) Wspólny Słownik Zamówień ustanawia jednolity system klasyfikacji mający zastosowanie do zamówień publicznych, którego celem jest ujednolicenie odniesień stosowanych przez instytucje oraz podmioty zamawiające do opisu zamówień publicznych, dostępny pod adresem: https://ec.europa.eu/growth/single-market/public-procurement/digital/common-vocabulary_en.

([16]) Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17).

([17]) Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1).

([18]) Z dniem 3 lipca 2021 r., w którym mija termin transpozycji większości wymogów dyrektywy (UE) 2019/904, przepisy dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG nie będą miały dłużej zastosowania. Od dnia 26 maja 2021 r. wprowadzanie wyrobów medycznych do obrotu będzie regulowane przepisami rozporządzenia (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych.

W wytycznych UE dotyczących stosowania dyrektywy Rady 93/42/EWG ([19]) przedstawiono wytyczne w sprawie klasyfikacji wyrobów medycznych ([20]) do celów oceny ryzyka. W wytycznych tych nie podano żadnych konkretnych przykładów słomek stosowanych jako wyrób medyczny. Szczegółowa definicja wyrobu medycznego przedstawiona w dyrektywie Rady 90/385/EWG i w dyrektywie Rady 93/42/EWG obejmuje jednak artykuły używane specjalnie w celu łagodzenia lub rehabilitacji w przypadku urazu lub upośledzenia. Słomki z tworzywa sztucznego, żeby były uznane za wyroby medyczne, muszą być przeznaczone przez ich wytwórcę do stosowania u ludzi w celach diagnozowania, zapobiegania, monitorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, lub diagnozowania, monitorowania, leczenia, łagodzenia lub rehabilitacji w przypadku urazu lub upośledzenia i musi być na nich umieszczone oznakowanie CE na podstawie dyrektywy 93/42/WE w taki sam sposób jak na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/745 ([21]).

4.3.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli 5 przedstawiono przykłady sztućców, talerzy, słomek, mieszadełek jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych, które można uznać za objęte zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączone z tego zakresu.

([19]) DG ds. Zdrowia i Konsumentów, 2010 r. Medical Devices: Guidance document - Classification of medical devices [Wyroby medyczne: dokument zawierający wytyczne – klasyfikacja wyrobów medycznych] – MEDDEV 2.4/1 rev.9 dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/10337/attachments/1/translations.

([20]) Zarówno w dyrektywie Rady 90/385/EWG, jak i w dyrektywie Rady 93/42/EWG wyroby medyczne zdefiniowano w następujący sposób: „wyrób medyczny" oznacza jakiekolwiek narzędzie, przyrząd, urządzenie, oprogramowanie, materiał lub inny artykuł, stosowane samodzielnie lub w połączeniu, wraz z wszelkim wyposażeniem, w tym oprogramowaniem przeznaczonym przez jego wytwórcę do używania specjalnie w celach diagnostycznych lub terapeutycznych i niezbędnym do jego właściwego stosowania, przeznaczone przez wytwórcę do stosowania u ludzi w celu:
— *diagnozowania, zapobiegania, monitorowania, leczenia lub łagodzenia przebiegu chorób,*
— *diagnozowania, monitorowania, leczenia, łagodzenia lub rehabilitacji w przypadku urazu lub upośledzenia,*
— *badań, zastąpienia lub zmiany budowy anatomicznej lub procesów fizjologicznych,*
— *regulacji poczęć,*
i który nie osiąga swojego głównego zamierzonego działania w lub na ciele człowieka za pomocą środków farmakologicznych, immunologicznych ani metabolicznych, lecz który może być wspomagany w swoich funkcjach przez takie środki.

([21]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

Tabela 5

Przykładowe zastosowanie kryteriów do interpretacji definicji sztućców, talerzy, słomek, mieszadełek jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych

Rodzaje sztućców; talerzy; słomek; mieszadełek	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu		Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Materiał nietrwały	Nie jest wyrobem medycznym	
Sztućce, talerze, słomki, mieszadełka jednorazowego użytku w całości wykonane z tworzywa sztucznego	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Sztućce, talerze, słomki, mieszadełka jednorazowego użytku częściowo wykonane z tworzywa sztucznego, np. wykonane w przeważającej części z innego materiału niż tworzywo sztuczne, lecz z wykładziną/powłoką z tworzywa sztucznego	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Słomki jednorazowego użytku wykonane z tworzywa sztucznego dołączone do pojemnika na napoje lub zintegrowane z takim pojemnikiem	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (na podstawie art. 5)
Sztućce jednorazowego użytku wykonane z tworzywa sztucznego dołączone do opakowania na żywność lub zintegrowane z takim opakowaniem	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (na podstawie art. 5)
Sztućce, talerze, słomki, mieszadełka jednorazowego użytku wykonane z innego materiału niż tworzywa sztuczne, np. papierowe lub drewniane bez wykładziny/ powłoki z tworzywa sztucznego	NIE	TAK	TAK	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nie zawiera tworzyw sztucznych
Sztućce, talerze, słomki, mieszadełka wielokrotnego użytku wykonane z innego materiału niż tworzywa sztuczne, który charakteryzuje się trwałością, np. ceramiki lub metalu	NIE	NIE	NIE	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nieprzeznaczony do jednorazowego użytku
Sztućce, talerze, słomki, mieszadełka wielokrotnego użytku wykonane z trwałego tworzywa sztucznego, celowo zaprojektowane i wprowadzone do obrotu w celu wielokrotnego wykorzystania i zazwyczaj w taki sposób postrzegane i wykorzystywane przez konsumenta	TAK	NIE	NIE	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nieprzeznaczony do jednorazowego użytku
Słomki wykonane z tworzywa sztucznego przeznaczone do użycia jako wyrób medyczny z umieszczonym odpowiednim oznakowaniem CE	TAK	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt przeznaczony do użycia jako wyrób medyczny

4.4. **Pojemniki na napoje, butelki na napoje i kubki na napoje (w tym ich zakrętki, pokrywki i wieczka)**

4.4.1. *Opisy produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

W tabeli 6 przedstawiono przegląd kryteriów produktu związanych z pojemnikami na napoje, butelkami na napoje i kubkami na napoje, określonych w dyrektywie.

Tabela 6

Odpowiednie opisy pojemników na napoje; butelek na napoje; i kubków na napoje, w tym ich zakrętek i wieczek, zawarte w dyrektywie

Pojemniki na napoje:

W częściach C i F załącznika pojemniki na napoje opisano w następujący sposób:

„Pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:

a) *szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;*
b) pojemniki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 [ust. 2] lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013."

W części E sekcja I pkt 3 i części G pkt 3 załącznika pojemniki na napoje opisano w następujący sposób:

„Pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych."

Do butelek na napoje w części F załącznika odniesiono się w następujący sposób:

„Butelki na napoje o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie:

a) *szklane lub metalowe butelki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych,*
b) butelki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 [ust. 2] lit. g) rozporządzenia (UE) nr 609/2013."

Kubki na napoje zdefiniowano w części A pkt 1, części E sekcja I pkt 4 i części G pkt 4 załącznika do dyrektywy jako kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka. Ponadto w części D pkt 4 załącznika wspomina się o kubkach na napoje, nie wspominające jednak o pokrywkach i wieczkach.

Aby zdefiniować zarówno pojemniki na napoje, jak i butelki na napoje jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych, stosuje się dwa główne wskaźniki:

1) pojemność do trzech litrów; oraz

2) zastosowanie pojemników do przechowywania napojów.

Pojemnik na napój sprzedaje się i wykorzystuje co do zasady w przypadku produktu w formie płynnej, który konsumuje się, pijąc. Ponadto w części C, części E sekcja I pkt 3, części G pkt 3 i części F (wyłącznie butelki na napoje) załącznika określono, że zakrętki i wieczka są włączone do definicji pojemników i butelek na napoje. Dodatkowo opakowanie wielomateriałowe na napoje jest również objęte zakresem stosowania dyrektywy.

W odniesieniu do kubków na napoje w dyrektywie nie podano szczegółowego opisu, kryteriów czy przykładów. W części A pkt 1, części E sekcja I pkt 4 i części G pkt 4 załącznika określono jedynie, że pokrywki i wieczka należy również włączyć do tej kategorii produktu. Przykłady napojów wymienione w motywie 12 dyrektywy obejmują piwo, wino, wodę, napoje orzeźwiające, soki i nektary, napoje w proszku lub mleko ([22]). Dalsze wyjaśnienia związane z definicją napoju przedstawiono w sekcji 4.5.1 niniejszego dokumentu (tj. płyn, który się spożywa/konsumuje, pijąc). Należy zauważyć, że kubki na napoje stosowane do przechowywania płynów, spełniające określone powyżej wymogi, które sprzedaje się puste, również są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

([22]) Chociaż w motywie 12 podano przykłady napojów tylko w kontekście pojemników i butelek na napoje, te same przykłady są również odpowiednie w przypadku definicji „napoju" w kontekście kubków na napoje.

4.4.2. *Zakrętki, wieczka i pokrywki*

W dyrektywie odniesiono się do zakrętek i wieczek jako zamknięć pojemników i butelek na napoje, a w przypadku kubków na napoje w dyrektywie jest mowa o wieczkach i pokrywkach.

Zakrętki, wieczka i pokrywki zamykają pojemniki na napoje, a ich celem jest zatrzymanie ich zawartości w środku. Stosuje się je w połączeniu z pojemnikami, butelkami i kubkami na napoje, aby znajdujący się w nich płynny produkt nie wylał się, i aby można go było transportować. W dyrektywie nie zawarto jasnej definicji, nie istnieje ona również w żadnych obowiązujących przepisach UE czy standardach technicznych. W celu ich zdefiniowania można jednak wykorzystać następujące wskazówki:

— zakrętki: zamknięcia, które zakłada się na pojemniki lub butelki na napoje, aby np. zapobiec wyciekaniu znajdującego się w nich płynu (również po np. usunięciu wieczka), oraz aby umożliwić bezpieczny transport tych produktów. Zakrętki są obecnie zazwyczaj gwintowane lub zawiasowe, zatrzaskiwane. Zakrętki gwintowane mogą być płaskie, co stanowi ich najpowszechniejszą formę, lub stanowić podstawę dla np. korka do picia zwanego zakrętką sportową. Zakrętki sportowe dzielą się natomiast na zamknięcia wyciągane i zatrzaskiwane, które ze swojej natury są zaprojektowane tak, aby pozostać przytwierdzone do pojemnika na napoje. Taki rodzaj zakrętki często ma zabezpieczenie ujawniające próby otwarcia,

— wieczka: wykonane z tworzywa sztucznego lub wielomateriałowe zawierające powłoki z tworzywa sztucznego, zamykające pojemniki, butelki i kubki na napoje. Można je ściągnąć lub zerwać. Gdy konsument usunie takie wieczko przy pierwszym otwarciu produktu, nie może już go nałożyć z powrotem. Wieczkami mogą również być niektóre zamknięcia o większej średnicy lub innym kształcie niż okrągły,

— pokrywki: zamknięcie stosowane w kubkach na napoje, które chroni znajdujący się w nich płyn, lecz ogólnie nie gwarantuje pełnego zamknięcia. Po usunięciu można je z powrotem umieścić na produkcie, nie tracąc przy tym jego funkcji zamykającej. Niektóre pokrywki mogą mieć zabezpieczenie ujawniające próby otwarcia, które uznaje się za część zamknięcia.

Przykłady zakrętek i wieczek do pojemników i butelek na napoje jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych oraz informacje, czy są one objęte zakresem wymogu dotyczącego przymocowania ustanowionego w art. 6 ust. 1 dyrektywy, czy też są wyłączone z tego zakresu, przedstawiono w tabeli 7.

Tabela 7

Przykłady różnych rodzajów zakrętek, wieczek i pokrywek

Rodzaj zakrętki, wieczka i pokrywki	Objęte zakresem stosowania art. 6 ust. 1 (wymóg przymocowania) czy wyłączone z tego zakresu
Zakrętki z tworzywa sztucznego stosowane w połączeniu z butelkami na napoje (ilustracja) i kartonami na napoje (brak ilustracji) jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych 	OBJĘTE
Zakrętki sportowe z tworzywa sztucznego, stosowane w połączeniu z butelkami na napoje jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych 	OBJĘTE

Rodzaj zakrętki, wieczka i pokrywki	Objęte zakresem stosowania art. 6 ust. 1 (wymóg przymocowania) czy wyłączone z tego zakresu
Zakrętki z tworzywa sztucznego, stosowane w połączeniu z tubkami na napoje jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych 	OBJĘTE
Zakrętki z klapką „flip-top” do pojemników na napoje jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych 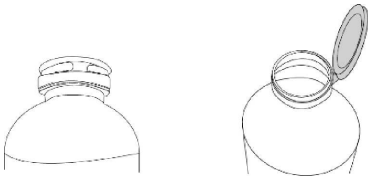	OBJĘTE
Zakrętki z tworzywa sztucznego z osobną uszczelką z tworzywa sztucznego stosowane w połączeniu z pojemnikami na napoje jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych 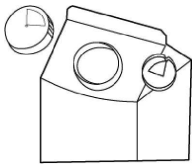	OBJĘTE
Zabezpieczone przed kradzieżą aluminiowe zakrętki z uszczelką z tworzywa sztucznego i obręczą z tworzywa sztucznego ujawniającą próby otwarcia stosowane w połączeniu z pojemnikami i butelkami na napoje jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych 	WYŁĄCZONE Metalowych zakrętek lub wieczek z uszczelkami z tworzywa sztucznego nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych na podstawie art. 6 ust. 2, a zatem nie podlegają one wymogowi określonemu w art. 6 ust. 1.
Zakrętki otwierane przez pociągnięcie, z uszczelką z tworzywa sztucznego i zawleczką z tworzywa sztucznego, stosowane w połączeniu z pojemnikami i butelkami na napoje jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych 	WYŁĄCZONE Metalowych zakrętek lub wieczek z uszczelkami z tworzywa sztucznego nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych na podstawie art. 6 ust. 2, a zatem nie podlegają one wymogowi określonemu w art. 6 ust. 1.
Wieczko z folii aluminiowej na pojemniku na napoje jednorazowego użytku wykonanym z tworzywa sztucznego 	WYŁĄCZONE Metalowych zakrętek lub wieczek z uszczelkami z tworzywa sztucznego nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych na podstawie art. 6 ust. 2, a zatem nie podlegają one wymogowi określonemu w art. 6 ust. 1.

Rodzaj zakrętki, wieczka i pokrywki	Objęte zakresem stosowania art. 6 ust. 1 (wymóg przymocowania) czy wyłączone z tego zakresu
Zakrętka z tworzywa sztucznego stosowana w połączeniu z wieczkiem z folii aluminiowej na pojemniku na napoje jednorazowego użytku wykonanym z tworzywa sztucznego 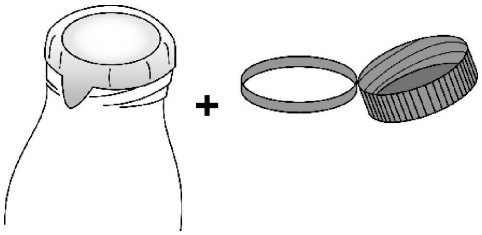	CZĘŚCIOWO OBJĘTE Zakrętka z tworzywa sztucznego podlega wymogowi określonemu w art. 6 ust. 1. Wieczka z folii aluminiowej nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych na podstawie art. 6 ust. 2, a zatem nie podlega ono wymogowi określonemu w art. 6 ust. 1.

4.4.3. *Wyłączenia dotyczące konkretnego produktu*

W części C lit. a), części E sekcja I pkt 3, części F lit. a) i części G pkt 3 załącznika do dyrektywy wyraźnie wyłącza się szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych, z wymogów określonych w dyrektywie mających zastosowanie do pojemników na napoje jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych.

Pojemniki i butelki na napoje wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ([23]) są wyłączone z zakresu stosowania art. 6 zgodnie z częścią C lit. b) i częścią F lit. b) załącznika.

Pojemność i rozmiar produktu również mają znaczenie. Pojemniki i butelki na napoje o pojemności powyżej trzech litrów będą wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy.

W dyrektywie nie określono konkretnych progów pojemności lub rozmiaru kubków na napoje. Chociaż nie wspomniano o tym wyraźnie w dyrektywie, można wywnioskować z kontekstu opisanego w ocenie skutków ([24]), że w przypadku kubków na napoje głównym czynnikiem sprawiającym, że stają się one odpadami w środowisku morskim, jest spożywanie produktów spożywczych i napojów na wynos i potrzeba większej wygody. W świetle celu dyrektywy polegającego na zapobieganiu powstawaniu odpadów w środowisku w postaci przedmiotów jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych oraz faktu, że kubki na napoje należą do najbardziej zaśmiecających przedmiotów, należy zastosować podejście zgodne z podejściem dotyczącym innych pojemników na napoje objętych zakresem stosowania dyrektywy, jeśli chodzi o próg pojemności trzech litrów.

4.4.4. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli poniżej przedstawiono niewyczerpującą listę przykładów ilustrujących sposób, w jaki można oceniać poszczególne pojemniki, butelki i kubki na napoje na podstawie przedstawionych powyżej kryteriów i wskaźników, oraz określono, czy produkty te są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy są wyłączone z tego zakresu.

([23]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

([24]) SWD(2018) 254 final, część 1/3, s. 25.

Tabela 8

Przykłady pojemników na napoje i butelek na napoje

Rodzaje pojemników na napoje i butelek na napoje	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu		Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Pojemność	Służy do przechowywania napojów	
Tubki (wykonane w całości z tworzywa sztucznego lub z warstwą z tworzywa sztucznego, o pojemności do trzech litrów)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (pojemnik na napoje)
Butelki z tworzywa sztucznego (o pojemności do trzech litrów)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (butelka na napoje)
Pojemniki z tworzywa sztucznego zawierające pojedynczą porcję mleka lub śmietanki (np. do kawy lub herbaty)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (pojemnik na napoje)
Wielomateriałowe kartony na napoje (o pojemności do trzech litrów)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (pojemnik na napoje)
Umieszczony w pudełku kartonowym pojemnik na napoje z elastycznego tworzywa sztucznego (o pojemności do trzech litrów), który można ręcznie oddzielić	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (pojemnik na napoje)
Butelki na wodę wykonane z tworzywa sztucznego o pojemności powyżej trzech litrów	TAK	NIE	NIE	TAK	WYŁĄCZONY Pojemność przekracza trzy litry
Butelki na napoje przeznaczone do ponownego użycia i powtórnego napełnienia, wykonane z tworzywa sztucznego, o ile są zaprojektowane i wprowadzone do obrotu w tym celu i zazwyczaj w taki sposób postrzegane i wykorzystywane przez konsumenta	TAK	NIE	TAK	TAK	WYŁĄCZONY Butelka wielokrotnego użytku
Jednoczęściowy pojemnik na napoje wykonany z tworzywa sztucznego z formowanym odrywanym zamknięciem	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (pojemnik na napoje)

Tabela 9

Przykłady kubków na napoje

Rodzaj kubków na napoje	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu	Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Napełniony lub przeznaczony do napełnienia napojem	
Kubki na zimne napoje wykonane w 100 % z tworzywa sztucznego (z pokrywkami lub wieczkami lub bez pokrywek lub wieczek)	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Napełnione papierowe kubki na napoje (przeważnie zimne) z wykładziną lub powłoką z tworzywa sztucznego (z pokrywkami lub wieczkami lub bez pokrywek lub wieczek)	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Kubki sprzedawane w sklepach detalicznych i hurtowych, wykonane w 100 % z tworzywa sztucznego, przeznaczone do soków lub napojów alkoholowych	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Puste kubki wykonane w 100 % z tworzywa sztucznego i puste kubki papierowe z wykładziną lub powłoką z tworzywa sztucznego, przeznaczone do gorących lub zimnych napojów (z pokrywkami lub wieczkami lub bez pokrywek lub wieczek)	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Kubki papierowe z wykładziną lub powłoką z tworzywa sztucznego, sprzedawane w sklepach detalicznych i hurtowych	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Kubki papierowe z wykładziną lub powłoką z biopochodnych i ulegających biodegradacji tworzyw sztucznych, sprzedawane w sklepach detalicznych i hurtowych	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Kubki wielokrotnego użytku z tworzywa sztucznego sprzedawane w ramach systemu ponownego napełniania	TAK	NIE	TAK	WYŁĄCZONY Kubek wielokrotnego użytku (część systemu ponownego napełniania)
Kubek z tworzywa sztucznego z napojem w proszku, do którego przed spożyciem należy dodać np. mleko lub wodę	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY (KUBEK na NAPOJE)
Kubek z tworzywa sztucznego z zupą w proszku, do którego przed spożyciem należy dodać np. wodę	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY Kubek jest przeznaczony do przygotowania zupy, która nie jest napojem objętym zakresem stosowania dyrektywy

Rodzaj kubków na napoje	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu	Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Napełniony lub przeznaczony do napełnienia napojem	
Kubki na napoje przeznaczone do ponownego użycia sprzedawane w sklepach detalicznych do wielokrotnego wykorzystania, o ile są zaprojektowane i wprowadzone do obrotu w tym celu i zazwyczaj w taki sposób postrzegane i wykorzystywane przez konsumenta	TAK	NIE	TAK	WYŁĄCZONY Kubek wielokrotnego użytku
Kubki przeznaczone do powtórnego napełniania, sprzedawane w sklepach detalicznych, do wielokrotnego użytku	TAK	NIE	TAK	WYŁĄCZONY Kubek wielokrotnego użytku

4.5. **Rozróżnienie między niektórymi (powiązanymi) kategoriami produktów**

W części A pkt 2, części E sekcja I pkt 1 i części G pkt 1 załącznika do dyrektywy wyłączono pojemniki na napoje, talerze oraz paczki i owijki zawierające żywność z produktów, które do celów dyrektywy uznaje się za pojemniki na żywność jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych. W niektórych przypadkach kształt opakowania może budzić wątpliwości co do tego, czy produkt jest pojemnikiem na żywność, czy pojemnikiem na napoje, czy nawet innym rodzajem opakowania objętym zakresem stosowania dyrektywy, takim jak paczki, owijki, kubki na napoje czy talerze.

W sekcji poniżej przedstawiono szczegółowe wytyczne dotyczące rozróżnienia między różnymi, lecz powiązanymi kategoriami produktów.

4.5.1. *Główne elementy odróżniające pojemniki na żywność od pojemników na napoje*

Podstawowym elementem odróżnienia pojemników na żywność od pojemników, butelek i kubków na napoje jest ustalenie, czy pojemnik zawiera produkt w postaci żywności, czy napoju. Aby rozróżnić między żywnością (nazywaną również produktem spożywczym) a napojem, należy zastosować następujące kryteria:

— sposób spożywania znajdującego się w pojemniku produktu i jego konsystencja odgrywają zasadniczą rolę w rozróżnieniu między pojemnikami na żywność a pojemnikami, butelkami i kubkami na napoje. W odniesieniu do żywności w motywie 12 dyrektywy przedstawiono niewyczerpującą listę przykładów produktów spożywczych, mianowicie wrapy, sałatki, owoce, warzywa i desery. Produkt będący napojem sprzedaje się i konsumuje w formie płynnej, i można go spożywać, pijąc. Przykłady pojemników na napoje wymienione w motywie 12 obejmują opakowania na piwo, wino, wodę, napoje orzeźwiające, soki i nektary, napoje w proszku i mleko,

— jednostka, w jakiej podaje się ilość żywności lub napoju. Co do zasady ilość napoju jest podawana w jednostkach pojemności (np. mililitrach) a żywności zasadniczo w jednostkach masy (np. gramach). Niekiedy ilość produktów spożywczych lub napojów nie jest jednak zawsze wskazana na pojemniku, szczególnie w przypadku pojemników napełnianych w punktach sprzedaży,

— projekt pojemnika może być dostosowany do konkretnej zawartości. Na przykład kształt pojemnika i fakt, czy do spożycia umieszczonego w nim produktu spożywczego konieczne są sztućce, wskazują, czy produkt jest przeznaczony do spożycia poprzez wypicie czy zjedzenie.

Ponieważ w motywie 12 wyraźnie odniesiono się do butelek na mleko jako pojemnika na napoje, do celów dyrektywy należy uznać również mleko za napój. Jest to zgodne z ogólnymi kryteriami dotyczącymi spożywania poprzez wypicie, jego gęstością i lepkością (płyn) oraz rodzajem pojemnika, który w przypadku mleka jest podobny do pojemników na inne napoje.

Niektóre produkty spożywcze, takie jak zupy, jogurty (o ile nie są pitne) i musy owocowe nie powinny być do celów dyrektywy klasyfikowane jako napoje, gdyż zazwyczaj nie spożywa się ich poprzez wypicie i spożywa się je zazwyczaj przy pomocy sztućców, co odróżnia je od produktów będących napojami.

Niektórych produktów w formie płynnej, nawet jeżeli nadają się do picia (np. ocet, polewy w płynie, sos sojowy, soki cytrynowe, oleje jadalne, produkty wymagające przed spożyciem rozcieńczenia, takie jak likiery, soki, syropy czy koncentraty), nie spożywa się bezpośrednio z pojemnika lub wymagają one dalszego rozcieńczenia, zanim będą nadawać się do spożycia. Z tego powodu nie kwalifikują się one jako napoje na podstawie dyrektywy, gdyż nie konsumuje się ich ani nie spożywa, pijąc.

W tabeli poniżej przedstawiono przegląd wskaźników stanowiących wytyczne, takich jak przewidziane zastosowanie oraz kształt i forma pojemnika, w tym ilustrujące je przykłady pomocne w rozróżnieniu pojemników na żywność od pojemników na napoje.

Tabela 10

Przykłady ilustrujące rozróżnienie między pojemnikami na żywność a pojemnikami na napoje

Wielowarstwowa tubka z tworzywa sztucznego zawierająca mus owocowy (150 ml)		Wielowarstwowa tubka z tworzywa sztucznego zawierająca sok owocowy (150 ml)	
Pojemnik z tworzywa sztucznego zawierający jogurt (100 g)		Pojemnik z tworzywa sztucznego zawierający jogurt pitny (150 ml)	
		Karton mleka (500 ml)	

4.5.2. *Główne elementy odróżniające pojemniki na żywność od kubków na napoje*

W przypadku kubków na napoje, poza określeniem, czy produkt znajdujący się w nim jest żywnością czy napojem, należy przedstawić wytyczne co do tego, w jaki sposób traktować kubki, które producent wprowadza do obrotu puste, ale które detalista może napełnić zarówno żywnością, jak i napojem. Przykład takiego rodzaju kubka przedstawiono na rysunku poniżej.

Przewidziane zastosowanie kubków na napoje jednorazowego użytku wykonanych z tworzywa sztucznego i fakt, czy są przeznaczone na żywność czy napoje, są zazwyczaj znane początkowemu dystrybutorowi lub podmiotowi napełniającemu kubki. Jeżeli w momencie wprowadzania do obrotu nie jest jasne, czy produkt jest kubkiem na napoje czy pojemnikiem na żywność, co może mieć miejsce w przypadku niektórych pojemników sprzedawanych w sklepach detalicznych i hurtowych, producent musi zachować zgodność z wymogami określonymi w dyrektywie dotyczącymi obu rodzajów produktów. Na przykład, aby zapewnić zgodność z przepisami dyrektywy, produkt musi być oznakowany zgodnie z przepisami art. 7.

Wykres 1

Pojemniki sprzedawane w sklepach detalicznych i hurtowych

4.5.3. *Główne elementy rozróżniające pojemniki na napoje, butelki na napoje i kubki na napoje*

W dyrektywie nie wprowadzono jasnego rozróżnienia między pojemnikami na napoje, butelkami na napoje (podkategoria pojemników na napoje) i kubkami na napoje (które nie są pojemnikami na napoje). Można jednak wyróżnić następujące ogólne cechy istotne z punktu widzenia dyrektywy:

— zgodnie z częścią C, częścią E sekcja I pkt 3 i częścią G pkt 3 załącznika pojemniki na napoje to pojemniki o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, stosowane do przechowywania napojów. W motywie 12 również wskazano, że wielomateriałowe opakowanie na napoje należy postrzegać jako pojemnik na napoje, nie zaś jako butelkę na napoje,

— butelki na napoje to pojemniki na napoje o wąskiej szyjce lub wąskim ustniku, o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, stosowane do przechowywania napojów, z wyłączeniem wielomateriałowych opakowań na napoje, zgodnie z rozróżnieniem z pojemnikami na napoje określonym w dyrektywie,

— kubki na napoje to zazwyczaj okrągłe naczynia do picia o miskowatym kształcie, z pokrywką lub wieczkiem, lub bez nich, sprzedawane puste lub z zawartością w formie napoju ([25]). Jak wyjaśniono również w motywie 12, do celów dyrektywy kubki na napoje stanowią odrębną kategorię produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Głównym elementem rozróżniającym te trzy kategorie produktów jest kształt. W tabeli poniżej przedstawiono przykłady pojemników na napoje, butelek na napoje i kubków na napoje, ukazujące elementy związane z kształtem, które należy uwzględnić do celów klasyfikacji tych kategorii produktów.

Tabela 11

Przykłady pojemników na napoje, butelek na napoje i kubków na napoje

Pojemniki na napoje	Butelki na napoje (część pojemników na napoje)	Kubki na napoje (nie są częścią pojemników na napoje)
Pojemniki o pojemności do trzech litrów stosowane do przechowywania napojów (obejmują również butelki na napoje)	Sztywne pojemniki na napoje o wąskiej szyjce lub wąskim ustniku, o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, stosowane do przechowywania napojów	Zazwyczaj okrągłe naczynia do picia o miskowatym kształcie, z pokrywką lub wieczkiem, lub bez nich, sprzedawane puste lub z zawartością w formie napoju
	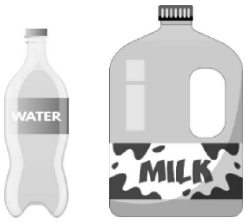	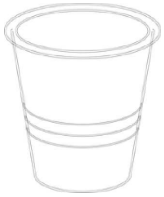

4.5.4. *Główne elementy odróżniające pojemniki na żywność od paczek i owijek*

Rozróżnienie między pojemnikami na żywność a paczkami i owijkami należy opierać na sztywności pojemnika. Do celów dyrektywy produkty spożywcze w sztywnych i częściowo sztywnych opakowaniach należy uznawać za pojemniki na żywność, natomiast produkty w elastycznych materiałach opakowaniowych należy uznawać za paczki i owijki.

Elastyczne opakowanie oznacza, że zgina się ono z łatwością, nie łamiąc się. Takie same ustalenia stosuje się do przedmiotów niebędących opakowaniami, które są objęte zakresem stosowania dyrektywy. Opakowania niektórych produktów spożywczych stanowią połączenie sztywnego i bardziej elastycznego materiału (zob. lewa kolumna w 12), np. kanapka w sztywnym pojemniku z powłoką z jednego boku lub niektóre owoce lub przygotowana żywność sprzedawana na papierowych tackach i przykryta owijką z tworzywa sztucznego. W takich przypadkach obecność sztywnego materiału w opakowaniu powinna decydować o klasyfikacji produktu jako pojemnika na żywność.

([25]) Według słownika Macmillana.

Tabela 12

Przykłady ilustrujące rozróżnienie między pojemnikami na żywność a paczkami i owijkami jednorazowego użytku wykonanymi z tworzyw sztucznych

Pojemnik na żywność jednorazowego użytku wykonany z tworzyw sztucznych	Paczka i owijka jednorazowego użytku wykonana z tworzywa sztucznego
Pojemnik jest wykonany w całości lub w części ze sztywnego materiału zawierającego tworzywa sztuczne	Pojemnik jest wykonany z elastycznego materiału zawierającego tworzywa sztuczne
	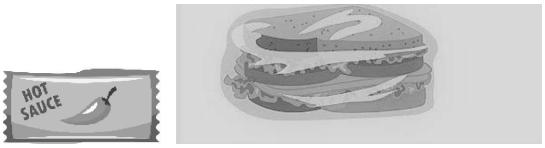

4.5.5. *Główne elementy odróżniające talerze od pojemników na żywność*

W części A pkt 2, części E sekcja I pkt 1 i części G pkt 1 załącznika do dyrektywy wyłączono pojemniki na napoje, talerze oraz paczki i owijki zawierające żywność z kategorii produktów pojemników na żywność, do celów dyrektywy.

Talerze są to naczynia, z których spożywa się żywność, lub na których się ją podaje, natomiast pojemniki na żywność to pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności.

W tabeli poniżej przedstawiono niektóre przykłady ilustrujące sposób, w jaki można rozróżnić pojemnik na żywność jednorazowego użytku wykonany z tworzyw sztucznych od talerza jednorazowego użytku wykonanego z tworzywa sztucznego.

Tabela 13

Przykłady ilustrujące rozróżnienie między pojemnikami na żywność a talerzami z tworzyw sztucznych

Pojemnik na żywność jednorazowego użytku wykonany z tworzyw sztucznych	Talerz jednorazowego użytku wykonany z tworzyw sztucznych
Cechy świadczące o tym, że pojemnik jest pojemnikiem na żywność: — pojemniki takie jak pudełka sprzedawane z wieczkiem lub bez — możliwość umieszczenia w nim żywności — może ułatwić transport żywności — pojemnik zazwyczaj sprzedawany z wydrukowanymi informacjami dotyczącymi zawartości, składników i często wagi produktu	Cechy świadczące o tym, że pojemnik jest talerzem: — danie sprzedawane bez wieczka, niezależnie od tego, czy jest w punkcie sprzedaży przykryte np. folią lub powłoką — stosowany do podawania żywności lub do spożywania żywności, obecność żywności nie jest jednak konieczna w momencie kupna — chociaż jest w przeważającej mierze płaski, zazwyczaj ma nieco skośny lub uniesiony brzeg, aby zapobiec stoczeniu się lub spłynięciu żywności — nie ma zazwyczaj wydrukowanych informacji dotyczących zawartości, składników czy wagi
	

4.6. **Lekkie plastikowe torby na zakupy**

4.6.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

W tabeli poniżej przedstawiono przegląd zawartych w dyrektywie odpowiednich opisów lekkich plastikowych toreb na zakupy.

Tabela 14

Opisy lekkich plastikowych toreb na zakupy zawarte w dyrektywie

Część E sekcja I pkt 5 i część G pkt 8 załącznika: lekkie plastikowe torby na zakupy zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1c) dyrektywy 94/62/WE. W art. 3 pkt 1c dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych lekkie plastikowe torby na zakupy zdefiniowano następująco: „»lekkie plastikowe torby na zakupy« oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 50 mikronów". Dodatkowo, w art. 3 pkt 1d dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy zdefiniowano następująco: „»bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy« oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 15 mikronów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności". Ogólny termin „plastikowe torby na zakupy" zdefiniowano w art. 3 pkt 1b dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych: „»plastikowe torby na zakupy« oznaczają torby na zakupy, z uchwytami lub bez, wykonane z plastiku, które są oferowane konsumentom w punktach sprzedaży towarów lub produktów".

Kryteria dotyczące konkretnego produktu odnoszące się do lekkich toreb na zakupy jednorazowego użytku przedstawione w załączniku do dyrektywy można wyjaśnić na podstawie następujących wskaźników:

— cechy projektu produktu: zgodnie z art. 3 pkt 1c dyrektywy 94/62/WE grubość materiału poniżej 50 mikronów wskazuje na to, że toreb tych nie zaprojektowano, przeznaczono i wprowadzono do obrotu w celu wielokrotnego wykorzystywania. Kryterium to należycie odzwierciedla cel dyrektywy polegający na ograniczeniu odpadów (w środowisku morskim). Jak stwierdzono w motywie 4 dyrektywy (UE) 2015/720 ([26]), torby takie są rzadziej wykorzystywane ponownie niż grubsze plastikowe torby na zakupy, szybciej stają się odpadami i częściej powodują zaśmiecenie z powodu swojej lekkości,

— punkt sprzedaży lub dystrybucji: odnosi się do punktu sprzedaży, w którym produkt jest oferowany konsumentowi lub dystrybuowany (jak opisano w art. 3 pkt 1b dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych).

Dyrektywa obejmuje swoim zakresem stosowania wszystkie lekkie plastikowe torby na zakupy. Należą do nich bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy (o grubości materiału poniżej 15 mikronów), które mogą być wyłączone ze stosowania niektórych wymogów zawartych w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

4.6.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli 15 przedstawiono przykłady ilustrujące to, czy określone rodzaje plastikowych toreb na zakupy są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy też są wyłączone z tego zakresu.

([26]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz.U. L 115 z 6.5.2015, s. 11).

Tabela 15

Przykłady różnych rodzajów plastikowych toreb na zakupy

Rodzaj plastikowej torby na zakupy	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu	Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Lekka plastikowa torba na zakupy	
Lekka plastikowa torba na zakupy oferowana konsumentowi w punkcie sprzedaży (o grubości materiału poniżej 50 mikronów)	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Bardzo lekka plastikowa torba na zakupy oferowana konsumentowi w punkcie sprzedaży (o grubości materiału poniżej 15 mikronów)	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Grubsza plastikowa torba na zakupy (o grubości materiału powyżej 50 mikronów)	TAK	NIE	NIE	WYŁĄCZONY Nie są „lekkimi torbami na zakupy”, nie są zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy
Worki na odpady wykonane z tworzywa sztucznego	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY Nie są „torbami na zakupy”, nie są zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy

4.7. **Patyczki higieniczne**

4.7.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

Patyczki higieniczne jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego określono w części B pkt 1 załącznika następująco: „Patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków objętych zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG lub dyrektywy Rady 93/42/EWG”. W dyrektywie nie przedstawiono definicji produktu dotyczącej patyczków higienicznych.

Patyczek higieniczny zazwyczaj oznacza krótki patyczek z niewielką ilością (lub zwitkiem) bawełny z jednej strony lub z obu stron, często stosowany do higieny osobistej, szczególnie do czyszczenia uszu lub nakładania makijażu ([27]). Przy wprowadzaniu na rynek UE przedmioty te są ujęte w jednolitym Wspólnym Słowniku Zamówień (CPV) pod kodem: płatki bawełniane 33711410-4.

W zdefiniowaniu patyczków higienicznych jednorazowego użytku na potrzeby dyrektywy pomocne są następujące cechy projektu produktu:

— grubość patyczka: patyczki higieniczne przewidziane do celów niemedycznych lub do stosowania w domu charakteryzują się zazwyczaj krótkim, cienkim i nietrwałym trzonkiem,

— waciki nienadające się do czyszczenia: klej użyty do przytwierdzenia bawełnianego wacika jednorazowego użytku na stałe do końcówki(-ek) patyczka zapobiega jego oderwaniu od patyczka podczas stosowania. Patyczki do czyszczenia uszu, które można myć lub czyścić, co umożliwia ich wielokrotne wykorzystanie, nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

([27]) Słownik Cambridge. Dostępny pod adresem: https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/cotton-bud?q=cotton+buds.

4.7.2. *Wyłączenia dotyczące konkretnego produktu*

Zgodnie z częścią B pkt 1 załącznika do dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych patyczki higieniczne, które są objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/385/EWG lub dyrektywy Rady 93/42/EWG, jako wyroby medyczne, są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy ([28]). Definicja wyrobu medycznego przedstawiona w dyrektywie Rady 90/385/EWG i w dyrektywie Rady 93/42/EWG obejmuje artykuły używane specjalnie w celu łagodzenia lub rehabilitacji w przypadku urazu lub upośledzenia. Patyczki higieniczne, żeby były uznane za wyroby medyczne, muszą być przewidziane przez ich wytwórcę do stosowania u ludzi w celach diagnozowania, zapobiegania, monitorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, lub diagnozowania, monitorowania, leczenia, łagodzenia lub rehabilitacji w przypadku urazu lub upośledzenia i musi być na nich umieszczone oznakowanie CE na podstawie dyrektywy 93/42/WE w taki sam sposób jak na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/745.

W wytycznych UE dotyczących stosowania dyrektywy Rady 93/42/EWG dotyczącej wyrobów medycznych przedstawiono wytyczne w sprawie klasyfikacji wyrobów medycznych do celów oceny ryzyka. Uznaje się, że przykład „[p]atyczka wymazowego do pobierania próbek wysięków" ujęty ([29]) w tych wytycznych wiąże się np. z „medycznymi patyczkami wymazowymi" ([30]).

Patyczki higieniczne przewidziane do zastosowań medycznych są również zaprojektowane do jednorazowego użytku. Są one jednak zazwyczaj zaprojektowane tak, aby specjalnie ułatwiać stosowanie sterylnych technik, i co do zasady:

— są jasno oznakowane do zastosowań medycznych (np. „medyczny patyczek wymazowy"),

— są często sprzedawane są jako sterylne,

— charakteryzują się dłuższym, solidniejszym trzonkiem,

— ich końcówka znajduje się z jednej strony,

— są sprzedawane lub dystrybuowane bezpośrednio pracownikom opieki zdrowotnej kanałami profesjonalnymi (np. między przedsiębiorcami) – np. patyczki wymazowe dostarczane lub używane na potrzeby kryminalistyki, do celów medycznych lub naukowych, w tym: do pobierania próbek od ludzi lub z powierzchni, do celów mikrobiologii klinicznej, cytologii i badań DNA.

4.7.3. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli poniżej przedstawiono przykłady ilustrujące to, czy niektóre rodzaje patyczków higienicznych są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy też są wyłączone z tego zakresu.

([28]) Z dniem 3 lipca 2021 r., w którym mija termin transpozycji większości wymogów dyrektywy (UE) 2019/904, przepisy dyrektyw 90/385/EWG i 93/42/EWG nie będą miały już zastosowania. Od dnia 26 maja 2021 r. wprowadzanie wyrobów medycznych do obrotu będzie regulowane przepisami rozporządzenia (UE) 2017/745 w sprawie wyrobów medycznych.

([29]) MEDDEV 2.4/1 rev.9 s. 31: Przytoczone przykłady dotyczą „Rule 6 - Surgically invasive devices intended for transient use (<60 minutes)" [Zasada 6 – inwazyjne przyrządy chirurgiczne przewidziane do chwilowego użytku (<60 minut)].

([30]) Pirro V, Jarmusch AK, Vincenti M, Cooks RG. Direct drug analysis from oral fluid using medical swab touch spray mass spectrometry [Bezpośrednia analiza narkotyków ze śliny przy użyciu spektrometrii mas rozpylonej próbki z medycznego patyczka wymazowego]. Analytica Chimica Acta. luty 2015 r.; 861:47–54. DOI: 10.1016/j.aca.2015.01.008. http://europepmc.org/article/PMC/4513665 Zgodnie z Pirro i in. (2015) „Medyczne patyczki wymazowe są szeroko wykorzystywane w klinicznej mikrobiologii, cytologii i badaniach DNA to pobierania próbek z otworów i powierzchni ciała. Są one specjalnie zaprojektowane do poszczególnych zastosowań, mają odpowiedni kształt i odpowiednio dobrane materiały do każdego rodzaju zastosowania. Najczęściej końcówka patyczka wymazowego jest z bawełny, włókna wiskozowego lub poliestru, i ma kształt pędzelka, okrągły, kwadratowy lub jest termicznie zgrzewana. Trzonek może być wykonany z tworzywa sztucznego, drewna, zrolowanego papieru lub drutu".

Tabela 16

Przykłady różnych rodzajów patyczków higienicznych

Rodzaj patyczka higienicznego	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu			Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Nietrwały trzonek	Waciki nienadające się do czyszczenia	Nie jest wyrobem medycznym	
Patyczek higieniczny o trzonku z tworzywa sztucznego i podwójnej końcówce	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Patyczek higieniczny o trzonku z innego materiału niż tworzywo sztuczne	NIE	TAK	TAK	TAK	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nie zawiera tworzyw sztucznych
Patyczek wymazowy do pobierania próbek, o pojedynczej końcówce i trzonku z tworzywa sztucznego	TAK	TAK	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt przewidziany do zastosowania medycznego
Patyczek wielorazowego użytku do czyszczenia uszu wykonany z tworzywa sztucznego	TAK	NIE	NIE	NIE	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt przewidziany do wielokrotnego użytku

4.8. **Balony i patyczki mocowane do balonów**

4.8.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

Do balonów odniesiono się w art. 8 i 10, zaś do patyczków mocowanych do balonów w art. 5 dyrektywy, jako takie nie są one jednak w dyrektywie zdefiniowane.

W tabeli poniżej przedstawiono przegląd zawartych w dyrektywie odpowiednich opisów balonów i patyczków mocowanych do balonów.

Tabela 17

Opisy balonów i patyczków mocowanych do balonów zawarte w dyrektywie

Balony:
— część E sekcja II pkt 2 i część G pkt 7 załącznika: „balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów”.

Patyczki mocowane do balonów:
— część B pkt 6 załącznika: „patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów”.

Aby ustalić, jakie balony są objęte w zakresem stosowania dyrektywy, można określić następujące ogólne cechy:

— balon zazwyczaj oznacza nieporowaty worek z lekkiego materiału, który jest przeznaczony do nadmuchania powietrzem lub gazem. Po wprowadzeniu do obrotu przedmioty te są głównie ujęte pod kodem CPV: balony i piłki do zabawy (37525000-4),

— patyczek mocowany do balonów: zgodnie z częścią B pkt 6 załącznika do dyrektywy patyczki, które są mocowane do balonów i służą do tego, by balony się na nich opierały.

Jak wskazano w motywie 11, lateks nie kwalifikuje się jako polimer naturalny niezmodyfikowany chemicznie, balony wykonane z lateksu są zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy, gdyż definicja tworzyw sztucznych „powinna obejmować oparte na polimerach artykuły gumowe".

W zdefiniowaniu balonów i patyczków mocowanych do balonów jednorazowego użytku na potrzeby dyrektywy pomocne są następujące cechy projektu produktu:

— uszczelki, zawory i mechanizmy zamykające: brak zaworu lub uszczelki umożliwiających wielokrotne nadmuchiwanie i spuszczanie powietrza. Balony, które wymagają zamontowania węzła, sznurka lub wstążki na ich szyjce, aby zapobiec ulatywaniu powietrza, tracą na jakości przy rozwiązywaniu i ponownym zawiązywaniu. Uznaje się je zatem za przedmioty jednorazowego użytku. Balony zaprojektowane do nadmuchiwania i spuszczania z nich powietrza przez zamykany (wielokrotnie) zawór, które nie tracą na jakości lub funkcjonalności po kolejnych użyciach, uznaje się za przedmioty wielokrotnego użytku,

— możliwość ponownego napełnienia: balony, które przy zakupie są już napełnione powietrzem lub helem, uznaje się za przedmioty jednorazowego użytku z uwagi na brak możliwości ponownego napełnienia ich przez klienta. Samopompujące się balony (z zintegrowanym mechanizmem napełniania) również uznaje się za przedmioty jednorazowego użytku.

4.8.2. *Wyłączenia dotyczące konkretnego produktu*

Zgodnie z częścią E sekcja II pkt 2 i częścią G pkt 7 załącznika balony do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów, powinny być wyłączone z zakresu stosowania odpowiednich przepisów dyrektywy.

Podobnie w części B pkt 6 załącznika z zakresu stosowania dyrektywy wyłącza się patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, w przypadku balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów.

Punkt sprzedaży, sieć dystrybucji i rodzaj użytkownika końcowego to istotne elementy przy ustalaniu, czy balony są przewidziane do użytku domowego czy profesjonalnego.

Następujące balony należy uznać za przeznaczone do zastosowania przemysłowego lub profesjonalnego:

— balony i patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, które są sprzedawane za pośrednictwem przemysłowych lub profesjonalnych sieci dystrybucji, np. między przedsiębiorcami,

— balony i patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, służące do przemysłowych lub profesjonalnych zastosowań, np. balony do celów badawczych, balony meteorologiczne, dekoracje przemysłowe, profesjonalne, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów.

Balonów i patyczków mocowanych do balonów, które są sprzedawane w sieciach między przedsiębiorcami i konsumentami lub dystrybuowane wśród prywatnych konsumentów, np. balonów i patyczków mocowanych do balonów, które konsumenci indywidualni mogą zakupić w sklepie, lub które są dystrybuowane wśród konsumentów na imprezie prywatnej, nie uznaje się jednak za służące do profesjonalnych lub przemysłowych zastosowań, lecz do użytku domowego. Produkty te powinny być zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy. Również balony i patyczki mocowane do balonów, w przypadku których w momencie wprowadzania do obrotu nie ma jasności, czy są przewidziane do użytku przemysłowego czy domowego, należy włączyć do zakresu stosowania dyrektywy, aby uniknąć obchodzenia przepisów dyrektywy.

4.8.3. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli poniżej przedstawiono przykłady ilustrujące to, czy niektóre rodzaje balonów i patyczków mocowanych do balonów są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy też są wyłączone z tego zakresu.

Tabela 18

Przykłady różnych balonów i patyczków mocowanych do balonów

Rodzaje balonów; patyczków mocowanych do balonów	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu	Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Przewidziane do użytku domowego	
Balony wykonane z lateksu, jednorazowego użytku, do użytku domowego	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Balony wykonane z folii Mylar lub folii, jednorazowego użytku, do użytku domowego	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Patyczki mocowane do balonów wykonane z tworzywa sztucznego, jednorazowego użytku, do użytku domowego	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Dmuchane zabawki z tworzywa sztucznego i „ramki do selfie" z zamykanym zaworem, wielokrotnego użytku	TAK	NIE	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt przewidziany do wielokrotnego użytku
Stojaki na balony wykonane z tworzywa sztucznego, wielokrotnego użytku	TAK	NIE	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt przewidziany do wielokrotnego użytku
Balony do zastosowań przemysłowych, np. balony na ogrzane powietrze, balony meteorologiczne	TAK	NIE	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt przewidziany do zastosowań profesjonalnych lub przemysłowych

4.9. **Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów**

4.9.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

W dyrektywie nie podano definicji podpasek higienicznych, tamponów oraz aplikatorów do tamponów objętych zakresem jej stosowania. Aby ustalić, jakie podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów są objęte zakresem stosowania dyrektywy, można określić następujące ogólne cechy:

— podpaski higieniczne jednorazowego użytku to produkty higieniczne stosowane w celu pochłaniania i zatrzymywania płynu, zasadniczo przewidziane do wyrzucenia po jednym użyciu,

— podpaski higieniczne jednorazowego użytku często składają się z wielu warstw materiału, w tym centralnej warstwy pochłaniającej, która jest wykonana głównie z włókien celulozowych i syntetycznych i pochłania płyny. Do celów dyrektywy podpaski higieniczne odnoszą się nie tylko do podpasek, lecz również do wkładek higienicznych, gdyż produkty te stanowią podkategorię podpasek higienicznych ([31]) i jako takie spełniają kryteria produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Oba produkty są wykonane z podobnych materiałów i mają tę samą tendencję do stawania się odpadami w środowisku morskim w przypadku niewłaściwego unieszkodliwiania, tj. gdy po zużyciu są spuszczane s w toalecie, i mogą dostawać się do środowiska morskiego poprzez system oczyszczania ścieków.

([31]) Zob. EDANA na stronie internetowej https://www.edana.org/nw-related-industry/nonwovens-in-daily-life/absorbent-hygiene-products/feminine-care, dostęp dnia 9 marca 2021 r.

Tampony jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych zasadniczo składają się z trzech warstw, w tym warstwy pochłaniającej, które są wykonane z wiskozy, bawełny, poliestru albo połączenia tych trzech włókien ([32]). Mogą być umieszczone w aplikatorze, który zazwyczaj jest wykonany z powlekanego papieru (zawierającego cienką warstwę tworzywa sztucznego) lub twardego tworzywa sztucznego. Chociaż tampony niektórych kategorii są wykonane z bawełny, wiele z nich posiada otoczkę z tworzywa sztucznego. Otoczkę tę stanowi cienka warstwa włókniny lub perforowanej powłoki z tworzywa sztucznego stosowana, aby ograniczyć odpadanie włókien oraz ułatwić aplikowanie i usuwanie tamponów. W sekcji 2.1 przedstawiono wytyczne służące ustaleniu, czy dane włókno spełnia kryterium wyłączenia dotyczące polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane.

Cechami projektu produktu dotyczącymi podpasek higienicznych, tamponów i aplikatorów do tamponów przewidzianych do jednorazowego użytku są m.in. brak możliwości wyprania lub wielokrotnego użycia, gdyż proces prania niszczy strukturę i funkcjonalność produktów.

4.9.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli poniżej przedstawiono przykłady ilustrujące to, czy niektóre rodzaje podpasek higienicznych, tamponów i aplikatorów do tamponów są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy wyłączone z tego zakresu.

Tabela -19

Przykłady różnych podpasek higienicznych, tamponów i aplikatorów do tamponów

Rodzaj podpasek higienicznych, tamponów i aplikatorów do tamponów	Kryteria ogólne		Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	
Podpaska higieniczna, tampon i aplikator do tamponów, które zawierają tworzywa sztuczne; obejmuje wszystkie kategorie podpasek higienicznych niezależnie od kształtu, rozmiaru, grubości i poziomu chłonności, zawierające tworzywa sztuczne i przewidziane do wyrzucenia po użyciu	TAK	TAK	OBJĘTY
Podpaski higieniczne (w tym wkładki higieniczne) lub tampony, które nie zawierają tworzyw sztucznych	NIE	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nie zawiera tworzyw sztucznych
Produkty menstruacyjne wielokrotnego użytku (nadające się do prania), takie jak nadające się do prania podpaski z tkaniny, kubeczek menstruacyjny wielokrotnego użytku (rozwiązanie alternatywne wobec tamponów), bielizna menstruacyjna (nadające się do prania majtki z wszytą wkładką pochłaniającą)	NIE/Nadające się do prania podpaski niezawierające tworzyw sztucznych TAK/Tampony wielokrotnego użytku, aplikatory do tamponów i podpaski mogą zawierać tworzywa sztuczne (np. zapięcie w nadających się do prania podpaskach z tkaniny)	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt nie jest przeznaczony do jednorazowego użytku

([32]) EDANA. (grudzień 2019). Absorbent Hygiene Products components Pad/Liners [Części składowe chłonnych produktów higienicznych – podpasek higienicznych]. Dostępny pod adresem: https://www.edana.org/nw-related-industry/nonwovens-in-daily-life/absorbent-hygiene-products/feminine-care.

4.10. **Chusteczki nawilżane**

4.10.1. *Opis produktu, kryteria i wyłączenia zawarte w dyrektywie*

W tabeli 20 przedstawiono przegląd zawartych w dyrektywie odpowiednich opisów chusteczek nawilżanych jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych.

Tabela 20

Opisy chusteczek nawilżanych zawarte w dyrektywie

Część D pkt 2, część E sekcja II pkt 1 i część G pkt 6 załącznika: „chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego”.
Motyw 12: „nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i nawilżone chusteczki do użytku domowego również powinny być objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, natomiast chusteczki nawilżane do użytku przemysłowego powinny być z niego wyłączone”.

Chusteczki nawilżane wykonane z polimerów syntetycznych lub polimerów naturalnych chemicznie zmodyfikowanych, takich jak poliester i polihydroksyalkaniany (PHA), są objęte zakresem stosowania dyrektywy. Chusteczki nawilżane, które są w całości wykonane z polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane, takich jak wiskoza i lyocell, nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

W dyrektywie przedstawiono następujące główne kryteria dotyczące konkretnego produktu, aby ustalić czy chusteczka nawilżana jednorazowego użytku jest objęta jej zakresem stosowania: chusteczki uprzednio nawilżone oraz do higieny osobistej i użytku domowego.

W świetle powyższego, w kontekście dyrektywy chusteczki nawilżane można rozumieć jako niewielkie kawałki uprzednio nawilżonego lub zmoczonego materiału zawierającego tworzywa sztuczne, które to kawałki przeznaczono, zaprojektowano i wprowadzono do obrotu do jednorazowego użytku (jednorazowe), i które są przewidziane do celów osobistych, np. higieny osobistej, lub do użytku domowego, np. do celów sprzątania w gospodarstwie domowym. Uprzednio nawilżone chusteczki zazwyczaj zawierają płyn nawilżający dodawany do chusteczki przed wprowadzeniem jej do obrotu.

Chusteczki nawilżane do higieny osobistej przewidziane są do stosowania w celach higienicznych. Obejmuje to oczyszczanie i pielęgnację skóry zarówno osób dorosłych, jak i dzieci, np. chusteczki dla niemowląt, chusteczki do demakijażu, chusteczki do higieny intymnej itp.

Chusteczki nawilżane do użytku domowego przewidziane są do stosowania w domu. Obejmuje to chusteczki nawilżane stosowane do celów sprzątania w gospodarstwie domowym, np. chusteczki do czyszczenia powierzchni kuchennych i łazienkowych, chusteczki nawilżane do czyszczenia samochodu, chusteczki do czyszczenia okularów itp.

Ponadto na rynku produkty te są zazwyczaj sprzedawane w paczkach zawierających kilka chusteczek nawilżanych jednorazowego użytku.

Chociaż nie wspomniano o tym bezpośrednio w dyrektywie, chusteczki nawilżane, które przeznaczono, zaprojektowano i wprowadzono do obrotu do użytku profesjonalnego, takie jak chusteczki do użytku medycznego lub związanego z ochroną zdrowia, nie spełniają kryterium higieny osobistej lub użytku domowego. Uznaje się zatem, że produkty te nie są one objęte zakresem stosowania dyrektywy.

Punkt sprzedaży, sieć dystrybucji i rodzaj użytkownika końcowego to istotne elementy, które należy uwzględnić przy ustalaniu, czy dane chusteczki nawilżane są przewidziane do użytku domowego czy profesjonalnego. Na przykład chusteczki nawilżane sprzedawane za pośrednictwem profesjonalnych sieci dystrybucji, np. między przedsiębiorcami, i wykorzystywane przez pracowników opieki zdrowotnej, uznaje się za przeznaczone do użytku profesjonalnego, i nie są one objęte zakresem stosowania dyrektywy. Chusteczek nawilżanych sprzedawanych w sieciach dystrybucji między przedsiębiorcami i konsumentami oraz dystrybuowanych wśród prywatnych konsumentów, np. chusteczek nawilżanych, które indywidualny konsument może kupić w aptece, aby używać ich w domu, nie uznaje się jednak za chusteczki do użytku profesjonalnego. Produkty te są zatem objęte zakresem stosowania dyrektywy.

W poniższej tabeli przedstawiono niewyczerpującą listę kategorii chusteczek nawilżanych objętych zakresem stosowania dyrektywy lub wyłączonych z tego zakresu ([33]):

Tabela 21

Przykłady kategorii chusteczek nawilżanych

Kategoria produktu: chusteczki nawilżane	
Objęte zakresem stosowania dyrektywy	Higiena osobista
	— Chusteczki dla niemowląt — Chusteczki oczyszczające do skóry (w tym do rąk i ciała) — Chusteczki do dezynfekcji rąk, w tym oferowane konsumentom w statkach powietrznych, portach lotniczych, pociągach lub innych miejscach — Chusteczki do twarzy/kosmetyczne (np. maseczki do twarzy lub „maseczki w płachcie", chusteczki do demakijażu) — Chusteczki do higieny intymnej — Nawilżany papier toaletowy
	Chusteczki nawilżane do użytku domowego
	— Chusteczki do sprzątania w gospodarstwie domowym wykorzystywane do usuwania plam i czyszczenia powierzchni takich jak podłoga, łazienka, kuchnia, meble, okna, ekran telewizora i komputera itp. — Chusteczki dezynfekujące przewidziane do użytku domowego, w tym oferowane konsumentom w statkach powietrznych, portach lotniczych, pociągach lub innych miejscach — Chusteczki do czyszczenia okularów — Chusteczki do czyszczenia samochodu przewidziane do użytku domowego — Chusteczki dla zwierząt domowych przewidziane do użytku domowego
Wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy	Chusteczki nawilżane do użytku przemysłowego
	— Chusteczki stosowane w przemyśle motoryzacyjnym (przygotowanie powierzchni, polerowanie, absorbenty oleju i substancji chemicznych) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki do użytku przemysłowego do urządzeń elektronicznych i komputerowych (usuwanie kurzu, chusteczki czyszczące do delikatnych i złożonych powierzchni) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki do użytku w przemyśle spożywczym (czyszczenie maszyn, konserwacja, absorbent płynów, chusteczki do czyszczenia rąk) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki stosowane w ramach usług sprzątania (polerowanie, czyszczenie i konserwacja sprzętu, mycie podłogi na mokro, usuwanie kurzu) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki do użytku w przemyśle związanym z produkcją, inżynierią i konserwacją (czyszczenie maszyn, konserwacja, absorbent płynów, chusteczki do czyszczenia rąk) przewidziane do użytku przemysłowego lub innego użytku profesjonalnego — Chusteczki do użytku w przemyśle optycznym (chusteczki do polerowania, usuwania kurzu) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki do użytku w przemyśle drukarskim (czyszczenie maszyn, konserwacja, absorbent płynów, chusteczki do czyszczenia rąk) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki do użytku w przemyśle transportowym (czyszczenie i konserwacja pojazdu, chusteczki do czyszczenia szyb) przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego
	Do użytku profesjonalnego
	— Chusteczki do zastosowań medycznych/związanych z opieką zdrowotną, takie jak chusteczki dezynfekujące wykorzystywane w szpitalach do czyszczenia i dezynfekcji powierzchni, i przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego — Chusteczki do zastosowań medycznych/związanych z opieką zdrowotną, takie jak chusteczki do celów higieny osobistej pacjentów, i przewidziane do użytku przemysłowego lub profesjonalnego

Chusteczki nawilżane, w przypadku których nie ma jasności, czy są przewidziane do użytku przemysłowego, profesjonalnego czy domowego, są objęte zakresem stosowania dyrektywy, aby uniknąć obchodzenia przepisów dyrektywy.

4.10.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

W tabeli 22 poniżej przedstawiono wytyczne dotyczące sposobu interpretacji kryteriów ogólnych i dotyczących konkretnego produktu w odniesieniu do chusteczek nawilżanych wraz z przykładami, ilustrujące to, czy dane rodzaje chusteczek nawilżanych są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy wyłączone z tego zakresu.

([33]) EDANA, (n.d). Industrial wipes [Chusteczki do użytku przemysłowego]. Dostępny pod adresem: www.edana.org/nw-related-industry/nonwovens-in-daily-life/wipes/industrial-wipes.

Tabela 22

Przykłady różnych rodzajów chusteczek nawilżanych

Rodzaj chusteczek nawilżanych	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu		Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Uprzednio nawilżone	Do higieny osobistej lub użytku domowego	
Chusteczki nawilżane zawierające tworzywa sztuczne	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Chusteczka nawilżana wykonana z wiskozy lub lyocellu (przetwarzanej celulozy), która nie zawiera poliestru ani innego tworzywa sztucznego	NIE	TAK	TAK	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nie jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych
Uprzednio nawilżona chusteczka (np. na której opakowaniu może być napisane: „nawilżone chusteczki” lub „nawilżone”)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Sucha chusteczka (np. nienawilżone przed wprowadzeniem do obrotu; na opakowaniu może również być napisane: „suche chusteczki do oczyszczania skóry”)	TAK	TAK	NIE	TAK	WYŁĄCZONY: Produkt nie jest „uprzednio nawilżony”
Chusteczka nawilżana do higieny osobistej (np. na której opakowaniu może być napisane: „chusteczki nawilżane do demakijażu” lub „chusteczki dla niemowląt”)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Chusteczka nawilżana do użytku domowego (np. na której opakowaniu może być napisane: „Uniwersalne chusteczki do czyszczenia powierzchni gospodarstwa domowego”)	TAK	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Chusteczka nawilżana do użytku przemysłowego (np. chusteczki nawilżane używane w przemyśle do czyszczenia maszyn)	TAK	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt uznaje się za chusteczkę nawilżaną do użytku przemysłowego
Chusteczka nawilżana do użytku profesjonalnego (np. chusteczki do zastosowań medycznych/związanych z opieką zdrowotną sprzedawane za pośrednictwem profesjonalnych sieci dystrybucji, np. między przedsiębiorcami, i przewidziane do wykorzystywania przez pracowników opieki zdrowotnej)	TAK	TAK	TAK	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt nie jest przewidziany do użytku domowego

4.11. **Wyroby tytoniowe z filtrami, filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi**

4.11.1. *Opis produktu i kryteria zawarte w dyrektywie*

W tabeli poniżej przedstawiono przegląd odpowiednich opisów wyrobów tytoniowych z filtrami i filtrów do używania z wyrobami tytoniowymi, zgodnie z dyrektywą.

Tabela 23

Opisy wyrobów tytoniowych z filtrami i filtrów zawarte w dyrektywie

Art. 3 pkt 18 odnosi się do wyrobów tytoniowych zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE.
W części D pkt 3, części E sekcja III i części G pkt 5 załącznika opisano wyroby tytoniowe jako „wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi”.
W art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE zdefiniowano „wyroby tytoniowe” w następujący sposób:
„»wyroby tytoniowe« oznaczają wyroby przeznaczone do spożycia przez konsumentów, składające się, nawet częściowo, z tytoniu, w tym zmodyfikowanego genetycznie”.

Wyroby tytoniowe z filtrami lub filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi zawierające octan celulozy uznaje się za stanowiące zmodyfikowany chemicznie polimer naturalny i, pod warunkiem że spełniają pozostałe istotne warunki dotyczące tych produktów, są w związku z tym objęte zakresem stosowania dyrektywy.

Główne kryteria dotyczące konkretnego produktu służące określeniu, czy wyrób tytoniowy z filtrem lub filtr sprzedawany do używania z wyrobem tytoniowym jest objęty zakresem stosowania dyrektywy, są następujące:

— produkt jest wyrobem tytoniowym (zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2014/40/UE) i produkt zawiera filtr: np. papieros lub cygaro,

— produkt jest oddzielnym filtrem do używania z wyrobami tytoniowymi: np. filtry papierosowe lub mini filtry.

4.11.2. *Przegląd produktów i wykaz ilustrujących je przykładów*

Przykłady ilustrujące to, czy dane rodzaje wyrobów tytoniowych z filtrem lub filtrów sprzedawanych do używania z wyrobami tytoniowymi są objęte zakresem stosowania dyrektywy, czy też są wyłączone z tego zakresu, przedstawiono w tabeli 24.

Tabela 24

Przykłady różnych rodzajów wyrobów tytoniowych z filtrami i filtrów sprzedawanych do używania z wyrobami tytoniowymi

Rodzaj wyrobu tytoniowego lub filtra	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu	Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Wyrób tytoniowy z filtrem lub filtr sprzedawany do używania z wyrobami tytoniowymi	
Papieros lub cygaro z filtrem zawierającym tworzywa sztuczne	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY
Oddzielne filtry jednorazowego użytku zawierające tworzywa sztuczne	TAK	TAK	TAK	OBJĘTY

Rodzaj wyrobu tytoniowego lub filtra	Kryteria ogólne		Kryteria dotyczące konkretnego produktu	Objęty zakresem stosowania dyrektywy czy wyłączony z tego zakresu (czy spełnione są wszystkie kryteria ogólne i dotyczące konkretnego produktu?)
	Tworzywo sztuczne	Jednorazowego użytku	Wyrób tytoniowy z filtrem lub filtr sprzedawany do używania z wyrobami tytoniowymi	
Papieros elektroniczny lub wyroby do papierosów elektronicznych, w tym filtry z tworzyw sztucznych lub z innych materiałów	TAK	NIE	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt przewidziany do wielokrotnego użytku; produkt nie zawiera tytoniu
Urządzenie elektroniczne przeznaczone do używania z podgrzewanym wyrobem tytoniowym zawierającym filtr jednorazowego użytku zawierający tworzywa sztuczne	TAK	TAK (filtr)	TAK	OBJĘTY: Chociaż urządzenie elektroniczne jest przeznaczone do wielokrotnego użytku, tytoń i filtr są jednorazowego użytku
Tytoń luzem, np. do fajki lub skręcanych ręcznie papierosów bez filtra zawierającego tworzywa sztuczne	NIE	TAK	NIE	WYŁĄCZONY: Produkt nie jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych; produkt nie zawiera filtra

ZAŁĄCZNIK

Przegląd produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, ich opisy i stosowne wymogi określone w dyrektywie

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych	Odpowiednia część załącznika i mające zastosowanie merytoryczne wymogi poza obowiązkami sprawozdawczymi		Najistotniejsza część załącznika do dyrektywy zawierająca opisy produktu
Balony	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 3)	Część E sekcja II pkt 2
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	Część G pkt 7
Patyczki mocowane do balonów	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Część B pkt 6
Butelki na napoje o pojemności ≤ 3 l, w tym ich zakrętki i wieczka	Część C	Wymogi dotyczące produktu (art. 6 ust. 5)	Części C i F
	Część F	Selektywna zbiórka (art. 9)	
Pojemniki na napoje o pojemności ≤ 3 l, w tym ich zakrętki i wieczka	Część C	Wymogi dotyczące produktu (art. 6 ust. 1–4)	Część C
	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 2)	Część E sekcja I pkt 3
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	Część G pkt 3
Wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
Mieszadełka do napojów	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
Kubki na napoje	Część D	Wymogi dotyczące oznakowania (art. 7)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
Kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka	Część A	Zmniejszenie stosowania (art. 4)	
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	
	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 2)	
Wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
patyczki higieniczne	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
Sztućce (widelce, noże, łyżki, pałeczki)	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych	Odpowiednia część załącznika i mające zastosowanie merytoryczne wymogi poza obowiązkami sprawozdawczymi		Najistotniejsza część załącznika do dyrektywy zawierająca opisy produktu
Pojemniki na żywność	Część A	Zmniejszenie stosowania (art. 4)	Część A pkt 2
	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 2)	Część E sekcja I pkt 1
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	Część G pkt 1
Pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Część B pkt 7
Lekkie plastikowe torby na zakupy	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 2)	Art. 3 pkt 1c dyrektywy 94/62/WE
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	
Opakowania i owijki	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 2)	Część E sekcja I pkt 2
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	Część G pkt 2
Talerze	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
Podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów	Część D	Wymogi dotyczące oznakowania (art. 7)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	
Słomki	Część B	Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu (art. 5)	Nie przedstawiono opisów dotyczących konkretnych produktów
Wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi	Część D	Wymogi dotyczące oznakowania (art. 7)	Art. 2 ust. 4 dyrektywy 2014/40/UE
	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 3)	
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	
Chusteczki nawilżane	Część D	Wymogi dotyczące oznakowania (art. 7)	Część D pkt 2
	Część E	Rozszerzona odpowiedzialność producenta (art. 8 ust. 3)	Część E sekcja II pkt 1
	Część G	Upowszechnianie wiedzy (art. 10)	Część G pkt 6